

NOVA ГАЗЕТА

№37(345) Жовтень 1, 2015, Нью-Йорк

№37(345), October 1, 2015, New York

ТРИБУНА

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «РОСІЯ ГОВОРІТЬ ПРО МИР, А ЙДЕ ВІЙНОЮ» **СТОР. 4-5**

ФОРУМ

НЬЮ-ЙОРК: УМИРОТВОРЕННЯ Й ЗАГРАВАННЯ З АГРЕСОРОМ ТРИВАЮТЬ **СТОР. 6-7**

УГРОМАДІ

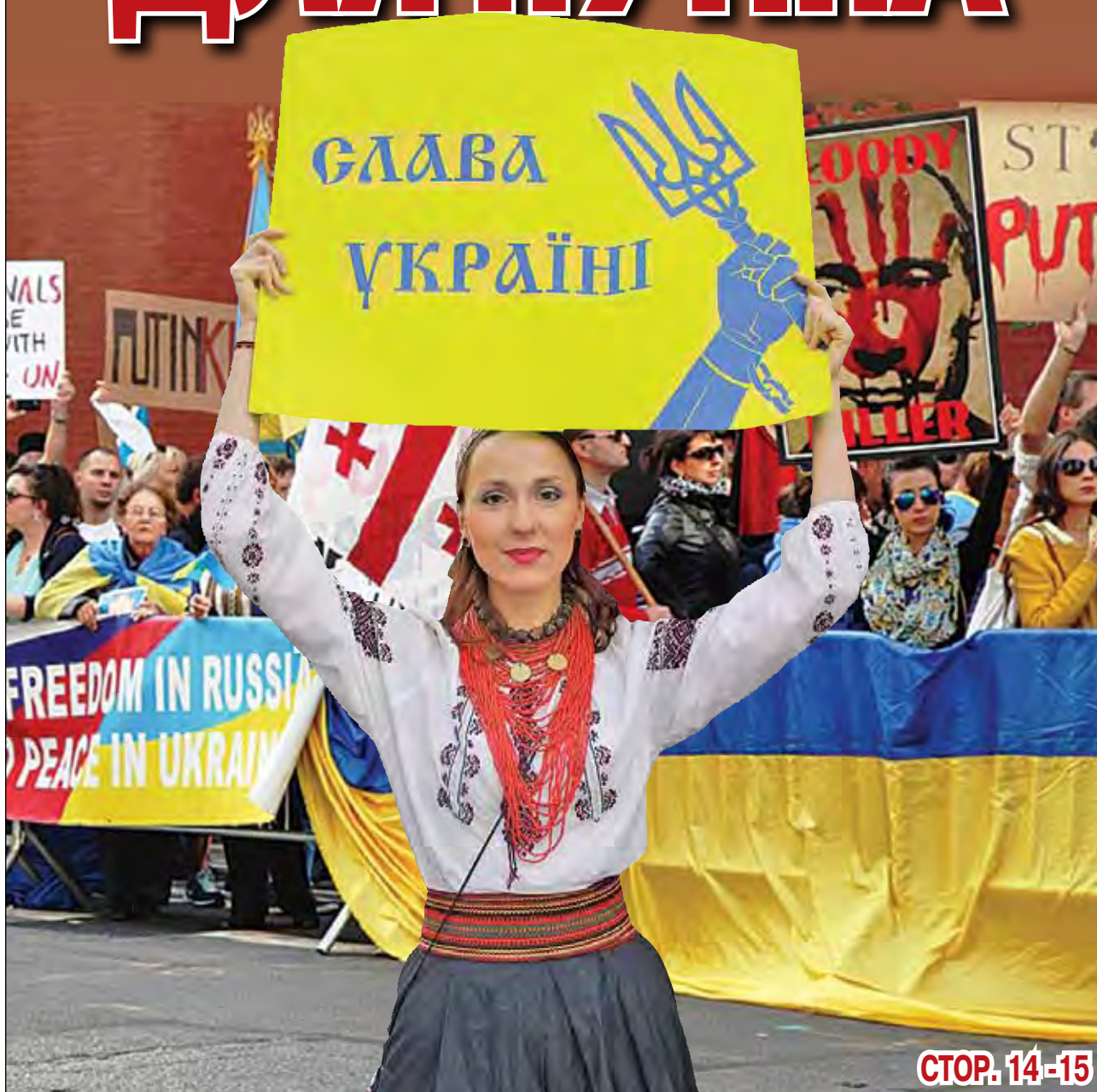
ОРДЕН МАТЕРІ - ЯК ВІСТКА З ПОТОЙБІЧЧЯ ВІД ЗАГИБЛОГО СИНА **СТОР. 15**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

ОКТОБЕРФЕСТ ПО-АВСТРІЙСЬКИ ТА ШТРУДЕЛЬ ПО-ВІДЕНСЬКИ **СТОР. 20-21**

«ПРИЙНЯТТЯ» ДЛЯ ПУТІНА

СТОР. 14-15

ПЕРША ЛЕДІ УКРАЇНИ В НЬЮ-ЙОРКУ

СТОР. 17

«Доки у вас у хаті не буде християнського ладу, доки батько родини не буде добрим мужем для своєї дружини і добрим батьком для своїх дітей, доки жінка не сповнятиме як слід своїх обов'язків щодо свого мужа, доки батьки не дбатимуть про виховання дітей, доки діти не навчаться шанувати своїх батьків, доти і чоловік, і жінка, і діти не будуть добрими християнами...»
(митр. Андрей Шептицький, Послання, 1900)

За благословенням Глави Української Греко-Католицької Церкви
Блаженнішого Святослава (Шевчука)
та Високопреосвященного Митрополита Стефана Сороки
з нагоди 11-ї річниці заснування молитовних спільнот в Америці

«Матері в Молитві» запрошують на прощу за дітей та VII з'їзд спільноти,

який відбудеться 11 жовтня, в неділю,
у Lindenhurst (Лонг-Айленд) у церкві Пресвятої Родини
за адресою: 225 N4th Street, Lindenhurst, NY 11757

Розпорядок Богослужінь:

Сповідь

9:00 – Вервиця за дітей

10:00 – Свята Літургія в намірі матерів і батьків за дітей

11:40 – Гімн Матерів у Молитві

11:45 – Молитви за дітей

12:30 – 1:30 Перерва

Під час перерви для дітей буде спеціальна програма.

Для молоді і дорослих в каплиці церкви буде програма «Українські Новомученики – покровителі християнських родин» – с. Єлизавета, ЧСВВ.

1:30 – Акафіст до Пресвятої Родини за дитячі Марійські дружини

3:00 – Благословення керівників молитовних груп

3:30 – Оздоровчі молитви – о. Теодозій Ільницький, ЧСВВ.

Посвячення ікон і вервочок.

(У програмі можливі незначні зміни)

Оргкомітет американської спільноти «Матерів у Молитві»
о. Олівія Попович, церква Пресвятої Родини
о. Теодозій Ільницький, церква Святого Юра

Детальнішу інформацію можна отримати:

Lindenhurst (Long Island): Марія Танчак - Тел: (631) 294-4717;

Ірина Попович – Тел: (631) 943-3348

New York: Ярослава Пристай – Тел: (718) 909-8777, yaroslava1957@gmail.com

Олександра Прадивус – Тел: (718) 866-6481, olekus@gmail.com.

Від Української церкви Св. Юра в Нью-Йорку вирушатиме автобус.
Прохання замовляти місця за тел: (718) 909-8777

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Минулими вихідними побував на мітингу протесту проти диктатора Путіна і знову, як у далеких 80-х, відчув у собі приємний дар прозорливості. Це відчуття ніколи не обдурювало мене. Коли, прокинувшись від багаторічної сплячки, кияни після Чорнобильської катастрофи вперше вийшли на мітинги протесту, я вже тоді відчував у наскрізь комунізованому Києві, що дні комуністичної влади полічені. Коли кремлівські геронтократи вдалися в 1991 році до путчу, аби змістити ненависного Горбачова й повернути колесо історії назад, я відчував, що це агонія, що дні цих вічно вчорашніх також полічені. І коли, нарешті, проти бандократії спалахнув Майдан, я сказав: «Це кінець Януковича».

Стоячи на перехресті мангетенських вулиць, неподалік постійного представництва Росії при ООН, слухаючи полум'яні промови українців і представників інших країн Східної й Центральної Європи, я серцем і душою відчував: дні диктатора Путіна полічені. Не може так бути, що людство в XXI столітті терпітиме цього шизоїдного маньяка. Те, що він накоїв в Україні, світ ще якось пояснював тим, що Україна – це, мовляв, зона інтересів Росії, що Путін не мислить Росію без України, бо без неї він ніколи не відродить імперію. Але те, що він вдерся своїми літаками до Сирії й почав бомбити там мирні квартали, виходить за рамки будь-якої логіки. Тепер усім стало абсолютно ясно, що маємо справу з психічно хворою людиною, яка не може без війни, крові й насилля. Без війни він не бачить сенсу свого існування. Без війни він втрачає підтримку свого плебсу, який хоче бачити в ньому переможця. Діставши облизня в Україні, тепер він узявся за Сирію.

Беручи участь тієї теплої вересневої неділі в мітингу протесту в Мангетені, я відчув також силу єднання людей, об'єднаних спільною метою. Таких людей не зупинити ані каральними законами, ані зброєю. Бо такі люди не бояться нічого. Саме там, на перехресті мангетенських вулиць, я зрозумів, чому майданівці не боялися ані «Беркуту», ані снайперів, ані самої смерті. Бо відчуття причетності до когорти людей, які борються за свободу, сильніше за будь-який страх.

Надзвичайно вдячними ми повинні бути людям, які організували й провели ці мітинги, що дали відчуття кремлівському карлику силу людей, які його ненавидять за кров, смерть, руйни й зерна ненависті. Дуже важливо, що до нас, українців, приєднались представники інших народів. Запам'ятались слова немолодого вже польки в національному строї, яка сказала, що ми прийшли протестувати разом з вами, бо ми з одного краю. І справді, лунала білоруська, польська, російська мови, і всіх ми розуміли. Це справжнє диво! Воістину, з ким правда, з тими й Бог.

На одному з плакатів я прочитав: «Сьогодні всі ми – українці». Його тримав єврей, який міг би спокійно сидіти у себе вдома й дивитися телевізор. Але він прийшов на мітинг до українців, бо відчував свою приналежність не до певної національної групи людей, а до тих, хто бореться за правду, до тих, кого намагаються знову зробити рабами, до тих, хто ладен за свободу свого народу віддати найдорожче – власні життя.

У ці дні, коли український народ продовжує протистояти путінській навалі, коли людство переконалося остаточно, хто такий Путін, особливо відчуваєш, що нашим спільним краєм, для всіх земель, є наша планета. Люди здатні зупинити війни та їхніх паліїв, якщо вони єдині, якщо в них є внутрішня потреба співпереживати, якщо вони відчують чужий біль, як свій власний.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

«Унаслідок агресивного втручання на Близькому Сході зруйновано інститути й уклад, замість торжества демократії ми бачимо злидні й соціальну катастрофу. Так і хочеться запитати тих, хто створив таку ситуацію: ви хоч розумієте, що ви натворили?!» – ці слова належать кремлівському диктатору Владіміру Путін, який грізно ставив це риторичне запитання, виступаючи з трибуни ООН і прозоро натякаючи, що воно адресоване передовсім США та його західним союзникам, котрі воюють і проти ІДІЛ, і проти Башара Асада.

Унаслідок російських авіаударів загинули десятки мирних сирійців, у тому числі й діти

СИРІЯ Й КРЕМЛІВСЬКІ ЛЯЛЬКОВОДИ

Ті, хто глибше розібрався в подіях у Сирії, в причинах спалаху антиасадівської революції, деталях громадянської війни, хто знає історію формування терористичної організації «Ісламська держава Іраку й Леванту» (ІДІЛ), може усвідомити всю цинічність і нахабність слів кремлівського м'ясника. Якщо вже хтось і «натворив» у Сирії та Іраку, то передовсім Кремль та його спецслужби.

«Значна кількість тих, хто на боці ІДІЛ – це колишні військовики армії Саддама. Росія чудово їх знає. Вона добре знає їхній менталітет. Вона значною мірою їх тренувала. Класичний російський підхід – зробити так, щоб виникла криза, або й дві кризи. І щоб потім ці кризи можна було розрулювати лише з Росією», – розповів суть близькосхідної політики Росії міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

Чому збройний конфлікт у Сирії триває вже чотири роки й не видно йому кінця-краю? Передовсім завдяки Росії. Вона постачає армію і спецслужби президента Башара Асада зброєю, амуніцією, коштами та й загалом усім необхідним для ведення ефективних бойових дій. Кремль відряджає туди військових радників, інструкторів, а віднедавна – ще й бойові літаки, бойові гелікоптери й боездатні військові підрозділи (хоч уперто це заперечує).

Водночас через ГРУ Росія таким самим чином підтримує боездатність ісламських радикалів з ІДІЛ. Адже кістяк їхньої армії – це бойові офіцери колишньої армії Саддама Хусейна. 2003 року віддані іракському диктаторові війська знавця мов розчинилися у повітрі, дозволивши американцям відсвяткувати триумфальну перемогу в Багдаді. Насправді ж декотрі з них пішли в підпілля в самому Іраку. Хтось подався до Сирії, хтось – до Йорданії. Всі вони чекали свого часу, і він настав. Кремль тепер, наче вправний лялькар, може смикати за ниточки то одних, то інших, провокуючи ескаляцію воєнного напруження. Причому, як показали події 30 вересня, одними ниточками він не обмежиться.

Варварське бомбардування мирних кварталів, де немає жодного «іділівця», але де живуть люди, які виступають за негайну відставку Башара Асада, продемонструвало всьому світові ціну слів і обіцянок Путіна. Адже ще кілька днів тому він запевняв міжнародну спіль-

ноту, що воюватиме в Сирії виключно проти бойовиків ІДІЛ, а тепер вбиває сирійських дітей (внаслідок бомбардувань 30 вересня загинуло 12 малих сирійців).

Сирія виявилася для Росії благодатним ґрунтом для своїх брудних оборудок. Адже, окрім ескаляції воєнного протистояння, не лише створила ще одну гарячу точку на мапі світу, але й спровокувала небачену досі хвилю біженців. За даними ООН, від початку року до Європи потрапило близько 514 тисяч (!) мігрантів. Це вдвічі більше, ніж було минулого року. Причому більшість мігрантів прибуває до Європейського Союзу з охопленої війною Сирії.

Ця хвиля біженців уже спричинила для ЄС масу труднощів. Це й проблеми з розміщенням мігрантів, і проблема шалених коштів на їхнє утримання. А головне: міграційна криза вкотре розсварила Європу, адже тоді, як офіційні Берлін й Париж виступають за те, щоб надати притулок усім постраждалим від війни в Сирії та Іраку, Будапешт, Братислава, Загреб і Прага виступають рішуче проти прийняття біженців, які ще й можуть виявитися ісламістами.

Зрештою, міграційна криза провокує суперечки і всередині французького чи німецького суспільств. Багато ліво- чи праворадикалів у Франції, Німеччині, Фінляндії, Швеції зустрічають автобуси з біженцями в кращому випадку нетолерантними плакатами й гаслами, а буває, що й камінням чи палицями.

Ці пертурбації провокують гострі дебати і в респектабельних політичних колах Західної Європи. Причому дискусії щодо міграційних проблем плавно переходять у дискусії щодо антиросійських санкцій. От, приміром, нещодавно під час ток-шоу на Першому каналі німецького телебачення донедавна шанований мною Едмунд Штойбер гаряче висловився за скасування штрафних санкцій, аби спільно з Росією, за його словами, розв'язати сирійську проблему, а отже й проблему біженців.

Варто нагадати, хто такий пан Штойбер. Це колишній лідер Християнсько-соціального союзу (партії-партнерки очолюваного Ангелою Меркель Християнсько-демократичного союзу), колишній прем'єр-міністр Баварії. Що більше, 2002 року він кандидував від ХДС/ХСС на посаду бундесканцлера й фактично мав би її відібрати в соці-

ал-демократа й друга Путіна Гергарда Шрьодера, але буквально за місяць до виборів його рейтинг почав стрімко падати. Чому? Це питання – не для даної статті. Доречніше нагадати, що Штойбер у політичному протистоянні зі Шрьодером досить активно використовував факт занадто добрих взаємин останнього з Кремлем.

Чому ж 74-річний Штойбер після тривалих років спокійного пенсійного життя вирішив висловитися на зовнішньополітичну тему, та ще й став на російський бік? Журналісти часопису *Süddeutsche Zeitung*, який видається у Мюнхені, намагаючись відповісти на це запитання, пригадують нещодавній приїзд до Баварії прем'єр-міністра Угорщини Віктора Орбана. Останній отримав можливість виступити з трибуни земельного парламенту й гостро розкритикувати міграційну політику Ангели Меркель. З'ясувалося, що саме Штойбер ініціював запрошення Орбана до Мюнхена. Ба більше, між ними сформувалися доволі довірливі стосунки, а їхні погляди на політику ЄС щодо Росії дуже близькі.

І таких «колишніх», як Штойбер, доволі багато. Європейські політики, чий розквіт кар'єри припав на 80-90-ті роки минулого століття, дуже болісно реагують на погіршення взаємин з Росією. Адже деякі з них докладали неімовірних зусиль для умиротворення Кремля, на знаття «залізної завіси», на припинення «холодної війни». Нині вони не намагаються вдаватися в деталі актуального конфлікту з Москвою, бо утвердилися в переконанні, що з російським керівництвом можна домовитися, варто лише докласти більших дипломатичних зусиль.

Це люди, котрі щиро вірять у примирення з Москвою. Хоча є й ціла армія таких, котрі перебувають на «газпромівському» годуванні. Хоча б уже згаданий Гергард Шрьодер. Ті вже мусять ретранслювати всі пропагандистські заяви Кремля.

Тож і не дивно, що дуже багато німців, французів чи італійців, збиті з пантелику «газпромівськими» пропагандистами, щиро вірять у можливість діалогу з Путіним. Що Вони навіть проводять мітинги й демонстрації з вимогою скасувати антиросійські санкції.

Любомир Петренко
Фото AP

Трибуна

Шановний пане голову, шановні колеги, пані та панове!

У момент ювілею Організації Об'єднаних Націй я пишаюся тим, що говорю від імені одного із членів-засновників ООН. Держави, яка в 1945 році

родне право, Статут ООН та шокувавши всю світову спільноту.

Я глибоко вдячний делегаціям більшості держав-членів нашої Організації, які минулого року підтримали резолюцію Генеральної Асамблеї ООН під назвою «Територіальна цілісність України», що засудила російську незаконну анексію Криму. Шкода, що після цього чіткого вироку міжнародного співтовариства Росія не лише не повернулася в рамки цивілізованого міжнародно-правового поля, а й почала нову бездумну військову авантюру – цього разу на Донбасі.

Попри те, що Росія й досі відмовляється офіційно визнати своє пряме військове вторгнення, сьогодні немає сумні-

Петро Порошенко на трибуні 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «ЯК ВИ МОЖЕТЕ ГОВОРИТИ ПРО МИР, ЯКЩО ВАША ПОЛІТИКА - ЦЕ ВІЙНА?!»

Виступ Президента України 29 вересня на загальних дебатах 70-ї сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй

брала активну участь у конференції в Сан-Франциско, робила внесок у заснування ООН і заклала основи для її діяльності. Держави, яка додала багато чого у Сан-Франциско і сформувала серце Статуту ООН – цілі та принципи Організації.

На жаль, я також виступаю від імені держави-члена ООН, яка нині потерпає від жорстокого приниження основних цілей і принципів Статуту ООН.

У заяві про приєднання України до Організації Об'єднаних Націй, як одного із членів-засновників, проголошеної на конференції в Сан-Франциско, йшлося: «Україна неодноразово була об'єктом кривавих навал загарбників, що протягом століть прагнули захопити її територію...» Минуло багато часу з цієї історичної події, але сьогодні я повинен нагадати, що моя країна стала об'єктом зовнішньої агресії.

Цього разу агресором є Росія – наша сусідня країна, колишній стратегічний партнер, який юридично зобов'язувався поважати суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність кордонів України. Ця країна була гарантом безпеки України згідно з Будапештським меморандумом, у результаті якого нашої країні надали гарантії безпеки в обмін на добровільну відмову від третього ядерного арсеналу в світі. Понад те, ця держава є постійним членом Ради Безпеки ООН, якій доручено підтримувати міжнародний мир і безпеку згідно зі Статутом ООН.

У лютому 2014 року Росія здійснила відкриту й нічим не спровоковану агресію проти нашої держави, окупувавши й анексувавши Крим. Відкрито та грубо порушивши міжна-

Під час короткої зустрічі українського Президента з Президентом США Барак Обамою йшлося про вкрай важливі речі: війну на Донбасі, окупацію Криму та біженців із зони конфлікту

вів у тому, що це агресивна війна проти моєї країни.

Для того, щоб ввести в оману міжнародну спільноту, російська влада наказує знімати шеврони своїх військовослужбовців і розпізнавальні знаки військової техніки, зрікається своїх солдатів, захоплених на полі бою, цинічно використовує мобільні крематорії, щоб замести сліди своїх злочинів на українській землі.

Я хотів би підкреслити: це не громадянська війна і не внутрішній конфлікт. Українські території, окуповані Росією в Криму та на Донбасі, становлять майже 44 тисячі квадратних кілометрів. Мільйони українців опинилися під окупацією.

Мета цієї війни – змусити український народ відмовитися від свого суверенного вибору щодо побудови вільної, демократичної та процвітаючої європейської держави.

Все це відбувається на тлі зрадницької риторики про братні народи, спільну історію, пов'язані мови та «приречене» спільне майбутнє. Насправді ми маємо справу з бажанням

повернутися до імперських часів зі сферами впливу, відчайдушною спробою самоутвердитися за рахунок інших.

Російська агресія проти моєї країни триває вже більше 20 місяців через фінансування терористів і найманців, постачання зброї та технічного обладнання незаконним збройним формуванням на Донбасі.

За останні кілька днів ми чули примирливі заяви з російського боку, в яких, зокрема, був заклик до створення антитерористичної коаліції та попередження про небезпеку загравання з терористами. Гарна пропозиція, але їй важко повірити!

Як можна закликати до формування антитерористичної коаліції, якщо ви заохочуєте тероризм прямо перед своїми дверима?! Як ви можете говорити про мир і законність, якщо ваша політика – війна за допомогою маріонеткових урядів?! Як ви можете говорити про свободу для народів, якщо ви караєте свого сусіда за його вибір?! Як ви можете вимагати поваги для всіх,

якщо ви не поважаєте нікого?! Євангеліє від Іоанна вчить нас: «Спочатку було слово». Але яке Євангеліє ви надаєте миру, якщо всі ваші слова брехливі?!

Повертаючись до ситуації на Донбасі, маю сказати, що ми тут вимушені боротися з до зубів озброєними військовими частинами Збройних сил Російської Федерації. Важке озброєння й військова техніка зосереджені на окупованих територіях Донбасу в таких кількостях, про які армії більшості держав-членів ООН можуть лише мріяти.

Зокрема, це новітні зразки військової техніки російського виробництва, які навряд чи, відповідно до відомого припущення Президента РФ, можуть бути придбані в будь-якому військовому магазині. Якщо, звісно, такий оптовий магазин з безкоштовною доставкою не з Російської Федерації.

Протягом цього періоду більш ніж 8 тисяч українців, з яких майже 6 тисяч мирних мешканців, загинули від рук терористів і окупантів на

Донбасі. Більше 1,5 мільйонів жителів Донбасу були змушені покинути свої будинки та переїхати в інші безпечні регіони України.

Я хотів би скористатися цією можливістю, щоб висловити свою подяку міжнародній спільноті за значні зусилля в наданні необхідної допомоги нужденним. Водночас я закликаю Організацію Об'єднаних Націй та всі інші міжнародні організації продовжувати приділяти особливу увагу цьому дуже важливому питанню.

Я хотів би звернути вашу увагу, що це не вперше, коли постійний член Ради Безпеки ООН підриває мир і безпеку на регіональному та міжнародному рівнях. За 24 роки, що минули з часу сумнівної процедури передачі постійного членства в Раді Безпеки колишнього Радянського Союзу Російській Федерації, це не єдина «гібридна» війна, яку розв'язала Росія. Насправді, для того, щоб зберегти свій вплив у сусідніх країнах, Росія протягом багатьох десятиліть свідомо створювала навколо себе пояс нестабільності. Це Нагірний Карабах, Придністров'я, Абхазія, Південна Осетія, Крим, Донбас. Це затяжні конфлікти, які підтримуються або безпосередньо пов'язані з Росією. Кремль йде далі, і в ці дні російські «зелені чоловічки» ступають на сирійську землю. Що або хто наступний?

У кожній демократичній країні, якщо хтось вкрав ваше майно, незалежний суд повинен відновити справедливість для того, щоб захистити права й покарати порушника. Тим не менш, ми мусимо визнати, що в XXI столітті нашої Організації бракує ефективних інструмен-

тів, щоб притягнути країну-агресора, яка вкрала територію іншої суверенної держави, до відповідальності.

Це правда, що 70 років тому творці Статуту ООН передбачали механізм санкцій Ради Безпеки ООН, як один зі стримуючих інструментів, що застосовується у відповідь на дії порушників миру й акти агресії. Тим не менш, вони не могли навіть уявити собі, що цей інструмент необхідно буде використовувати проти держави-агресора, яка є постійним членом Ради Безпеки ООН.

З початку агресії Росія двічі використовувала право вето під час розгляду українського питання Радою Безпеки ООН. Спочатку Росія заблокувала проект резолюції, яка засуджує «фейковий референдум» щодо анексії Криму в березні 2014 року. Вдруге Росія наклала ганебне вето на проект резолюції про створення Міжнародного трибуналу для розслідування й притягнення до відповідальності всіх винних у збитті малайзійського літака MH17.

Наклавши це ганебне вето на проект резолюції, Росія чітко продемонструвала всьому світові свою зневагу до встановлення істини. Не лише істини про винних у цьому теракті й зброю, з якої збили цей літак. Найбільш важливою є істина про тих, хто організував цей злочин і з якої країни згадану зброю було привезено. Я вважаю, що кожен у цьому залі добре розуміє реальні мотиви вето Росії щодо трибуналу по MH17.

Понад те, створення міжнародної миротворчої операції, яка могла б привести до стабілізації ситуації в Україні й зупинити кровопролиття, також блокується через потенційну загрозу вето Росії. Зловживання правом вето, його використання як «ліцензії на вбивство» є неприйнятним. Колективний голос нашої Організації повинен бути чітким. Україна виступає за поступове обмеження права вето з подальшим його скасуванням. Сила вето не має стати актом благодаті й помилуванням за злочин, що може бути використаний у будь-який час і «втягнутий з рукава» для того, щоб уникнути справедливого покарання.

У цьому контексті я вітаю ініціативу мого французького колеги Президента Олланда, яку підтримав Президент Мексики Пенья Ньето, щодо Політичної декларації утримання від права вето постійних членів РБ у випадках масових вбивств.

Основну увагу має бути приділено модернізації Ради Безпеки ООН, у тому числі розширенню складу та вдосконаленню методів її роботи. Склад членства в РБ ООН має віддзеркалювати реальність XXI століття, представляючи більшу кількість країн Африки, Азії та Латинської Америки.

Додаткове місце непостійного члена в Раді має бути надано Групі східноєвропейських країн – їхня кількість збільшилась вдвічі протягом останніх двох десятиліть.

Україна також вважає поліпшення миротворчої архітектури Організації важливим елементом реформи ООН. Я пишаюся тим, що Україна має міжнародну репутацію активного й відданого співучасника миротворчих операцій ООН. Попри зовнішні виклики, ми залишаємося надійним партнером Організації в цій шляхетній справі.

Петро Порошенко з дружиною відвідали меморіальний комплекс пам'яті жертв 11 вересня 2001 року в Нью-Йорку

Внесок України у підтримання міжнародного миру та безпеки дає нам моральні підстави розраховувати на таку саму підтримку й допомогу з боку Організації в життєво важливий момент для нас. Спеціальна миротворча операція під егідою ООН може стати дуже корисним інструментом для сприяння здійсненню Мінських угод.

Україна прагне дотримуватися букви й духу Мінських угод. Ми вимагаємо такого ж підходу від інших підписантів, які останнім часом вдалися до мови шантажу. В іншому випадку немає ніякої альтернативи санкціям і навіть їхньому зміцненню. Як немає альтернативи й мирному врегулюванню криз.

Повний доступ спостерігачів ОБСЄ до всіх окупованих територій, виведення іноземних військ, військової техніки, а також найманців з території України, відновлення повного контролю України над державним кордоном з Росією мають бути забезпечені.

Свобода, мир, повага до суверенітету й територіальної цілісності – Україна не вимагає більшого. Проте Україна не задовольниться й меншим.

Я пропоную, щоб 70-та сесія Генеральної Асамблеї розглянула питання про запровадження Міжнародного дня пам'яті жертв терористичних актів.

Почуття приниження, ігнорування волі народу й порушення основних прав змусило українців вийти на вулиці у 2013 році і почати Революцію Гідності. Україна заплатила й продовжує платити надзвичайно високу ціну за свою свободу і право жити у вільній

країні – ціну людського життя. Саме тому інтереси кожної окремої людини і захист прав людей заклали підвалини для моєї програми великомасштабних реформ, запущеної рік тому.

Вперше за 24 роки незалежності Україна прийняла Національну стратегію з прав людини. Вона врахувала найкращі міжнародні практики з прав людини, в тому числі Стратегічні рамки ЄС з прав людини та демократії.

Російська агресія загострила проблему забезпечення прав людини у Криму та деяких ра-

Криму заслуговує на окремий розгляд у рамках Генеральної Асамблеї ООН. Сподіваюся, що рішення розглянути це питання буде прийнято в ході поточної сесії.

Я також відчуваю себе зобов'язаним згадати імена Надії Савченко, Олега Сенцова, Олександра Кольченка і багатьох інших українців, політичних в'язнів російського режиму, незаконно затриманих і засуджених. Наприклад, Олега Сенцова, шановного режисера, засудили до 20 років позбавлення волі лише за те, що він був патріотом України. Закликаю ООН та її держав-членів почати всесвітню кампанію тиску на російську владу для того, щоб негайно звільнити всіх українських громадян, яких вони тримають у заручниках.

Ми зможемо досягти нашої мети, тільки якщо наші дії будуть глобальними. Україна найбільше потребує солідарності та допомоги, яка насправді є потужним інструментом проти несправедливості. Впевнений, що ми переможемо, бо істина на нашому боці. Але ми зробимо це набагато швидше, якщо відчуватимемо підтримку й солідарність усієї міжнародної спільноти.

Президент України під час 4-денного візиту до Нью-Йорку виступив також у Колумбійському університеті

йонах Донецької та Луганської областей. Провідні міжнародні правозахисні організації попереджають світ про радикальне погіршення ситуації з правами людини, що безпосередньо стосується українців і кримських татар в окупованому Криму.

Я маю на увазі практику, яку використовує окупаційна влада Криму, щоб силою змусити людей прийняти громадянство Російської Федерації, систематичні переслідування, арешти, викрадення і вбивства проукраїнських жителів півострова, а також майже повну ліквідацію незалежних ЗМІ.

Україна підтверджує свою прихильність Декларації ООН про права корінних народів. Всіма законними засобами ми продовжимо захищати права кримських татар – корінного народу України, і українців, які страждають від репресивної політики окупаційної влади на Кримському півострові. Я вважаю, що проблема кричущих порушень прав людини у

Триваюча гібридна війна Росії проти України показала, що міжнародне співтовариство стикається з ще однією проблемою, яка вимагає консолідації наших зусиль. Повномасштабна інформаційна війна й пропагандистська кампанія стали особливо руйнівною формою невійськової агресії. Фейкові новини, відверта брехня, що поширюється для виправдання агресії, пропаганда нетерпимості та насильства є явищами такого ж діапазону, що підривають принципи свободи вираження думок і отруюють людську душу і розум. Саме тому завдання зміцнення ролі інформації у підтриманні миру та безпеки є важливим як ніколи. Я звертаюся до Генеральної Асамблеї з проханням рішуче засудити ці ганебні явища та обговорити способи протидії їм.

Незважаючи на вищевказані зовнішні виклики, Україна повністю віддана реалізації цілей сталого розвитку. Ми готові

розділити спільну відповідальність за вирішення конкретних нагальних проблем і пріоритетів найуразливіших груп країн, таких, як малі островні держави.

Україна як член Групи «Друзі клімату» сподівається досягти консенсусу щодо всесвітньої угоди в галузі зміни клімату яконайскоріше. Ми сподіваємося, що держави-члени ООН досягнуть цього результату в грудні цього року в Парижі. Ми маємо розуміти, що ціна цього питання – безпека майбутніх поколінь і сталого розвитку людства. Шлях до реалізації цілей сталого розвитку не буде успішним без подолання та запобігання наслідків екологічних і техногенних катастроф.

У результаті російської агресії Україна стикається з ще однією проблемою – захистом довкілля на Донбасі. Безвідповідальне й злочинне затоплення шахт терористами призвело до отруєння питної води, ґрунту, флори й фауни регіону; атмосфера забруднюється через вибухи і обстріли чутливої виробничої інфраструктури. Насправді ми можемо говорити про ризик екологічної катастрофи. Я переконаний, що питання охорони навколишнього середовища в умовах конфлікту потребує особливої уваги Асамблеї ООН з навколишнього середовища.

Говорячи про технологічні катастрофи, я не можу не згадати одну з найжахливіших із них. Наступного року ми відзначатимемо сумну річницю – 30 років від дня трагедії на Чорнобильській АЕС. Я хотів би попросити Вас, пане голово, провести спеціальне засідання Генеральної Асамблеї, присвячене 30-й річниці Чорнобильської катастрофи у квітні 2016 року.

У зверненні моєї країни з приводу вступу до ООН, на яке я сьогодні посилався кілька разів, було зазначено: «Завдяки своїм величезним людським та матеріальним ресурсам Україна зможе зробити значний внесок у підтримання миру та глобальної безпеки».

Так само, як і сімдесят років тому, я підтверджую непохитне зобов'язання України й надалі докладати максимум зусиль, щоб «позбавити прийдешні покоління від лиха війни», закріплене в Статуті ООН. Досягнення цієї благородної мети буде наріжним каменем непостійного членства України в Раді Безпеки ООН на період 2016-2017 років.

У цій якості Україна залишиться надійним і послідовним партнером, що керується не власним, а глобальним порядком денним, і наполегливо дотримується духу й букви Статуту.

Нехай допоможе нам Господь! Слава Україні!

**Фото прес-служби
Президента України**

ФОРУМ

На ювілейну, 70-ту сесію Генеральної Асамблеї ООН до Нью-Йорка з'їхалися глави держав і урядів зі 144 країн. В числі тих, хто прибув, аби виступити, був і російський президент Володимир Путін, якого за всі його криваві «подвиги» людство давно хоче бачити в слідчому ізоляторі при Гаазькому трибуналі, а не на трибуні Організації Об'єднаних Націй. Втім, приймали в хмародері над Іст-рівер цього диктатора, як найдорожчого гостя. Особливо запобігав перед ним Пан Гі Мун – генеральний секретар цієї заскорублї, порожньої, ка-

Запропонував створити «широку антитерористичну коаліцію» і навіть порівняв її з антигітлерівською, використавши таким чином весь арсенал термінів, які українська й західна сторони використовують якраз на його адресу.

«Як і антигітлерівська коаліція, вона (антитерористична коаліція – Х.М.) могла б об'єднати найрізноманітніші сили, готові протистояти тим, хто, як і нацисти, сіє зло і людиноненавистництво», – заявив Володимир Путін з трибуни Генасамблеї.

«Сьогодні ми надаємо військово-технічну допомогу Іраку, Сирії та іншим державам регіону, які ведуть боротьбу з терористичними угрупованнями. Вважаємо величезною помилкою відмову від співпраці з сирійською владою», – додав він, маючи на увазі свого колегу – сирійського диктатора Башара Асада, в якого руки так само, як і в Путіна, по лікті в крові.

У своїй промові Путін зробив намагання архізації ООН,

Частина української делегації провела мовчазний протест, розгорнувши на балконі під час виступу В. Путіна бойовий прапор, прошитий осколками в боях під Ілловайськом

СЕАНСИ УМИРОТВОРЕННЯ

рикатурної організації, яка не здатна розв'язати навіть найдрібнішу проблему на планеті.

Це було схоже на сеанси умиротворення агресора, коли його садували поруч з Пан Гі Муном (з іншого боку сидів Барак Обама) й чокалися з ним, проголошуючи тости за мир і дружбу на планеті.

Після цих сеансів інтернет наповнився суперечками докола того, чи годив Путіну Обама, чи чокався з ним келихами з вином і чи брав участь в умиротворенні агресора. Давно помічено, що після сеансів умиротворення агресору кортить знову щось таке учварити, щоб про нього багато говорили і щоб у таких діячів, як Пан Гі Мун, було непереборне бажання знову вдатися до сеансів умиротворення, за-добрювання й годіння.

Путін «не підвів» і цього разу – відразу після вороття з Нью-Йорка він віддав наказ бомбити позиції антиасадівської опозиції в Сирії. Всю планету обійшли кадри, на яких видно, як після нальотів путінських «орлів» сирійці виносять з розвалин трупи вбитих і тіла поранених, серед яких і діти. Так діє умиротворенний агресор.

Але повернімося до сесійної зали Генасамблеї, аби послухати, про що просторікував цей палій війни в Нью-Йорку.

Ідея «Путіна-миротворця» чи то «Путіна-антитерориста» у виступі господаря Кремля була змальована в деталях. Путін багато говорив про Сирію. Експлуатував тему біженців. Апелював до війни й миру.

Один із сеансів умиротворення агресора. Б.Обама чокається з В.Путіним келихами після тосту за мир і дружбу на планеті

яку нібито потрібно реформувати, не змінюючи, втім, її підвалин. Він відстоював необхідність збереження права вето Росії як члена Ради Безпеки ООН. Дії стосовно Росії в обхід Радбезу, на його думку, – не легітимні.

Руйнування ООН, вважає Путін, в нинішньому вигляді буде руйнуванням системи міжнародної колективної безпеки. На його думку, потрібно зберегти Ялтинсько-Потсдамську систему (Путін називає її Ялтинською).

Хоч у реальності якраз все навпаки – Ялтинська система є породженням сталінської зовнішньої політики. Саме Сталін наполіг на такому світоустрої після Другої світової війни, а лідери Заходу покірливо з ним погодилися, кинувши на поталу цьому маньяку цілі держа-

танні права вето або повну його ліквідацію.

«Що таке державний суверенітет? – продовжував строчити далі Путін. – Це свобода та вільне обрання своєї долі людиною, народом, державою. Ніхто не зобов'язаний підлаштовуватися під кимось придуману модель.

Експорт демократичних революцій продовжується. Зокрема на Близькому Сході.

Ісламська загроза є загальносвітовою. Росія виступає проти міжнародного тероризму. Росія сьогодні надає допомогу Іраку, Сирії та іншим країнам.

Сьогодні Росію звинувачують у зростанні амбіцій, ніби

нила до громадянської війни в Україні. Зупинити війну можливо тільки при виконанні Мінських угод. Потрібно поважати вибір людей Донбасу. Це заповіт того, що Україна розвиватиметься як цивілізована держава. Набір банальних фраз, за якими стоїть брехня і цинізм, цинізм і брехня. Бо саме Росія плює на Мінські угоди. Саме вона не поважає вибір людей Донбасу й саме вона не хоче розвитку України, як сучасної, цивілізованої, європейської держави.

Економіка, на думку Путіна, має базуватися на принципах СОТ. Санкції проти Росії порушують ці принципи, порушують принципи конкуренції. Правила гри на міжнародному рівні переписуються в інтересах вузького кола країн. Росія пропонує інтеграцію інтеграцій. І знову суцільна брехня, яка стала основним інструментом Путіна в міжнародних справах.

Росія узгоджує російський євразійський проект з проектом «нового шовкового шляху» Китаю. Добра воля, презирство до інтриг та хитрощів і співпраця – це принципи діяльності ООН, які можуть привести до успіху. Але ж інтриги та хитрощі – це сутність самого Путіна. Він з такими ганджами народився. З ними він служив у КДБ, з ними прийшов і у велику політику.

Уся ця брехлива, наскрізь цинічна риторика Путіна свідчить про те, що він втомився, втратив енергетику, неспроможний більше не те що

Провівши більше року в собачій будці, в якій він опинився через захоплення частин української території, російський президент повертається на перший план, призначивши сам себе незамінним арбітром у громадянській війні в Сирії. Після ейфорії з приводу найдорожчих зимових Олімпійських ігор в історії та захоплення Криму на початку 2014 року справи Путіна пішли кепсько. Захід наклав санкції, Росію викинули з «великої вісімки», а сам російський президент став міжнародним парією...
Інформаренція Reuters

ви й цілі народи. Саме Сталін «вибив» у Ялті право вето для 5 постійних членів Ради Безпеки ООН. Після безславної смерті СРСР воно перейшло до Росії, яка нині блокує ним будь-які рішення Ради Безпеки, спрямовані на те, аби поставити агресора на місце.

Саме тому понад 100 країн-членів ООН підтримують ініціативу стосовно внесення змін до статуту ООН, які передбачають обмеження у викорис-

у тих, хто так говорить, нема амбіцій. Росія ж хоче створити широку міжнародну антитерористичну коаліцію. Ключовими учасниками такої коаліції мають стати ісламські країни.

Путін розраховує, що міжнародна спільнота випрацює механізми безпеки щодо мусульманських країн. Тоді проблема біженців не загрожуватиме іншим країнам.

Конфронтаційна логіка Заходу, твердить Путін, спричи-

впливати на світ, але навіть і привертати увагу світу. Враховуючи широкий піар виступу Путіна і явно завищені очікування, його промова в ООН – це абсолютний провал.

Ось лише один абзац з промови Путіна, який показує шизоїдність путінського розуміння світу: «В цьому ж ряду і питання про так звану легітимність державної влади. Не можна грати й маніпулювати словами. У міжнародному праві, в міжнародних справах кожен термін повинен бути зрозумілим, прозорим, повинен мати однакове розуміння й одноманітно зрозумілі критерії. Ми всі різні, і до цього потрібно ставитися з повагою. Ніхто не зобов'язаний підлаштовуватися під одну модель розвитку, визнану кимось раз і назавжди єдино правильною.»

Цей абзац наскрізь суперечливий і алогічний. Якщо в світі модель не одна, і ми всі різні, тоді критерії права будуть різні і гра словами не-

Чи не найбільше догоджав російському диктатору на ювілейній сесії Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун

пломати, хотіли продемонструвати наше ставлення до самої можливості виступу російського президента в стінах Організації Об'єднаних Націй. А прапор, який ми продемонстрували, був частиною тихого, мовчазного протесту. Це прапор українського солдата, який отримав його в подарунок від друга перед від'їздом на війну».

Виступи Обама та Путіна в ООН – це гра в політичний покер: президенти робили завуальовані звинувачення на адресу одного, проте не поспішали відкривати усі карти. Після того, як президенти рік кружляли навколо сирійської кризи, вони зішлись на засіданні Генеральної Асамблеї в дуелі промов, у яких представили зовсім різні шляхи стабілізації Близького Сходу. Очікувано немає єдності і в українському питанні – в той час, як Обама вчоргове назвав анексію Криму «кричущим порушенням міжнародного правопорядку», Путін описав події останніх півтора року в Україні як «державний переворот та його наслідки»...

Газета «Нью-Йорк Таймс»

Сирії потрібна нова влада. Водночас США готові співпрацювати з Росією в питанні Сирії.

Тобто, Президент Обама сформулював міжнародний принцип «право сили на світовому рівні діє неефективно у світовій політиці» і щодо цього принципу здійснює критику політики Росії. Він навіть визнав помилки США в Іраку та Афганістані. Тобто, він не власний національний егоїзм просуває чи навіть гегемонію США. Він пропонує принциповий підхід для світу. Але разом з тим Обама у своєму виступі перед Генасамблеєю ООН не засу-

На ланчі в ООН Обама підняв тост за Організацію Об'єднаних Націй. Поруч з американським лідером сидів генсек ООН Пан Гі Мун, а за ним – Путін. «Я хочу підняти цей келих за ООН, за наше об'єднання і за всіх тих людей, за кого ми несемо відповідальність. Будьмо здорові!» – сказав Обама, чокнувся з Путіним келихами і обмінявся з ним рукостисканням. Цікаво, чи мив він після цього руки?

Ще одним підтвердженням того, що Обама веде політику умиротворення агресора, стала його зустріч з Путіним. Якщо Порошенку він приділив кілька хвилин у коридорі, то з Путіним мав півторагодинну (!) розмову. В Білому домі констатували, що хоч ніякого прогресу ні по Україні, ні стосовно Сирії на ній не було, певний сенс у цій зустрічі був.

Вашингтон вже вкотре нагадав Москві що Мінські угоди необхідно виконувати. Якщо Кремль проведе вибори в

АГРЕСОРА В ШТАБ-КВАРТИРІ ООН

минуча. Якщо ж гра словами заборонена і критерії одноманітно зрозумілі, тоді модель світу єдина і під неї потрібно підлаштовуватися. Відсутність у Путіна ясного розуміння цієї обставини, створює небезпечну для світу шизоїдність політики російського тирана.

В його промові не було жодних інновацій, жодних ідей, жодного приросту позиції по Сирії. Всім стало зрозуміло, що дії Росії в Сирії – це не намагання розв'язати проблему ІДІЛ, а спроба відвернути увагу світу та росіян від провалу російської авантюри в Україні, спроба змусити США піти на компроміс з Росією, тобто обміняти Сирію на Крим і Донбас.

Українська делегація під час виступу Путіна залишила залу Генеральної Асамблеї.

«Ми не можемо чути «солодкі речі» про глобальний мир від людини, яка створює локальні війни», – пізніше написав на своєму Twitter постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв.

Народний депутат України Ганна Гопко, яка була присутня на сесії, оприлюднила фото, повідомивши, що частина української делегації, яка не залишила залу, провела мовчазний протест – розгорнула бойовий український прапор, прошитий осколками снарядів. Це прапор загиблого під Ілловайськом українського воїна, пояснила член української делегації Наталія Попович. «В такий спосіб, – сказала вона, – ми, українські активісти, парламентарі, ди-

Президент Франції Франсуа Олланд запропонував у своєму виступі на сесії Генасамблеї обмежити право вето в разі, якщо країна-член Ради Безпеки здійснює агресію, порушуючи суверенітет іншої країни

Пізніше стало відомо, що цих активістів охоронці ООН ледь не силою випхали із зали засідань 70-ї сесії Генасамблеї, забравши в них перепустки.

На відміну від Путіна, Президент США Барак Обама проголосив у своєму виступі низку конструктивних тез щодо бачення світової політики та ролі в ній принципів, базованих на ідеалах ООН. Ось вони у викладі.

Сила не долає хаос у світі, хаос можуть подолати спільні дії об'єднаних націй. США отримали урок в Афганістані та Іраку стосовно обмеженості права сили. Соціальні технології, соціальні мережі, знання, інновації, творчість, а не контроль над територією дозволяють сьогодні отримувати успіх країні. Норма нерозповсюдження ядерної зброї була реалізована в договорі з Іраном. Це дія правової сили міжнародної системи.

Анексія Росією Криму і анексія Росією Східної України – на це США не можуть заплющити очі. У США є глибоке розумін-

ня історичних зв'язків Росії та України, але Америка не може стояти осторонь, коли суверенітет і територіальна цілісність країни піддаються кричущому порушенню, і все, що відбувається в такій країні як Україна, може відбутися в будь-якій з країн світу. Нині українці більше ніж будь-коли зацікавлені у зв'язку з Європою, а не з Росією.

Санкції проти Росії – це не намагання повернутися до нової «холодної» війни. Через світові санкції падає російська економіка й відбувається еміграція розумних і освічених росіян. Ми не хочемо ізолювати Росію. Ми хочемо, щоб Росія була частиною системи світової безпеки.

Апокаліптичний культ ІДІЛ є світовою небезпекою. Військової сили недостатньо, щоб змінити ситуацію в Сирії (тому підхід Росії США не сприймають). Неможливо повернутися до довоєнного статус-кво. Башар Асад відреагував на громадянські протести в своїй країні репресіями й убивствами. Тому в

див бандитів, тиранів та диктаторів. Таких, як Путін, Ругані та Кастро. Про це, виступаючи в Конгресі, заявила Ілеана Рос-Легтінен, конгресвумен-республіканка від штату Флорида.

«Ми побачили виступи на трибуні ООН бандитів, тиранів та диктаторів з Росії, Ірану та Куби. Кожен з них із серйозним обличчям заявляв, що захищає мир, міжнародні стандарти та права людини, тобто ті принципи, ігнорування та порушення яких є щоденною роботою для Путіна, Ругані та Кастро», – заявила законодавець.

«У президента Обама була нагода задати тон розмові в ООН, закликати до реформування цієї організації, кинути виклик статусу-кво та наново заявити про лідерство США та те, що нам можна довіряти», – сказала Рос-Легтінен. – Натомість, заяви президента Обама в ООН показали, що він і сам є частиною проблем цієї недеїдздатної організації. Його виступ підкреслив, що його хибні пріоритети та бездарна зовнішня політика ніяк не сприяли безпеці США», – розкриткувала президента США Рос-Легтінен і закликала Конгрес до перегляду фінансування ООН з боку США з огляду на те, що ця інституція часто використовуються диктаторами для досягнення своїх цілей, а в її стінах засідають відверті сталіністи на кшталт Віталія Чуркіна, для яких міжнародне право нічого не значить.

Неозброєним оком були помітні й зусилля Обама на ниві умиротворення зухвало, брехливого, цинічного й українсько-безпечного Путіна.

окупованих районах Донбасу без узгодження з офіційною владою України, будь-які розмови про пом'якшення санкцій і відновлення діалогу з Росією втратять сенс. Більше того, якщо Росія продовжить рухатися шляхом зриву угод, санкції неминуче будуть продовжені й посилені.

На цій зустрічі говорили й про те, що маріонетки Москви повинні відкрити повний доступ для представників ОБСЄ до всіх пунктів пропуску, а також почати, нарешті, виведення всіх російських солдатів з окупованих територій, закрити й повернути кордон під контроль України. У цьому ключі Обама нагадав Путіну, що до кінця року ще два місяці – цілком достатньо, щоб реалізувати Мінські угоди.

Вистава під назвою «Сесія Генасамблеї ООН» вже вкотре переконала усіх, що сподіватися на Організацію Об'єднаних Націй України не варто. Бо ніхто й нічого там не змінюватиме. Чуркіни, як і раніше, блокуватимуть будь-які резолюції, на які Путін навіть у разі їхнього ухвалення з презирством наплює. Світ чекає нового порядку, коли такі, як Путін, сидітимуть на лаві підсудних, а не вправлятимуться у красномовстві з трибуни ООН. Час вимагає змін, і коли зміни не хочуть коритися вимогам часу їх запроваджують люди. Отож, вся надія на людство.

Хома Мусієнко
Спеціально
для «Нової газети»
Фото Reuters

БЛАГОВІСТ

Я дуже вдячний за запрошення звернутися до спільного засідання обох палат Конгресу в «країні вільних і домівці хоробрих». Ваша праця змушує мене замислитися над образом Мойсея. З одного боку, патріарх і законодавець народу Ізраїлевого символізує необхідність народів зберегти живим почуття єдності за допомогою справедливого законодавства. З іншого ж, фігура Мойсея веде нас прямо до Бога і, таким чином, трансцендентної гідності людини. Мойсей показує нам синтез вашої праці: від вас вимагається захистити за допомогою закону образ і подобу Бога, яку Він виکارбував на обличчі кожної людини.

Сьогодні я хотів би звернутися не тільки до вас, але через вас – до всього народу Сполучених Штатів. Мій візит відбувається в той час, коли чоловіки й жінки доброї волі відзначають ювілеї кількох великих американців. Я хотів би відзначити чотирьох з них: Абрагама Лінкольна, Мартіна Лютера Кінга, Дороті Дей і Томаса Мертон.

насамперед людиною молитви, мислителем, який кинув виклик зарозумілості свого часу й відкрив нові горизонти для душ і Церкви. Він також був людиною діалогу, проповідником миру між народами та релігіями. Перебувати на службі діалогу та миру також означає бути посправжньому спрямованим звести до мінімуму і в довгостроковій перспективі припинити багато збройних конфліктів у світі.

Три сини та донька цієї землі, чотири людини й чотири мрії: Лінкольна – свобода; Мартін Лютер Кінг – свобода та громадянські права; Дороті Дей – соціальна справедливість та особистісні права; і Томас Мертон – здатність до діалогу та відкритість до Бога.

Я закінчу свій візит у вашу країну у Філадельфії, де братиму участь у Всесвітній зустрічі сімей. Я хотів би, щоб протягом мого візиту сім'я була постійною темою. Якою важливою була сім'я в побудові цієї країни! І якою цінною вона залишається для нашої підтримки та заохочення! Тим не менш, я не можу приховати своє занепокоєння за сім'ю, яка зазнає загроз, можливо, як ніколи раніше, зсередини та ззовні. За-

ЯК ХОЧЕТЕ, ЩОБ ЧИНИЛИ ВАМ ЛЮДИ, ТАК І ВИ ЧИНІТЬ ЇМ...

У рамках нещодавнього візиту Папи Франциска до США відбулась історична подія – Понтифік виступив перед обома палатами Конгресу

Цього року минає 150-та річниця від дня вбивства Президента США Абрагама Лінкольна, великого поборника свободи, який працював не покладаючи рук, щоб «цей народ, під Богом, міг мати нове народження свободи». Створення майбутнього в свободі вимагає любові до загального блага і співпраці в дусі субсидіарності та солідарності.

Всі з нас добре обізнані та глибоко стурбовані тривожною соціальною та політичною ситуацією в світі на сьогоднішній день. Наш світ дедалі більше перетворюється на місце жорстокого конфлікту, несправедливості та жахливих звірств, скоєних навіть в ім'я Бога та релігії. Ми знаємо, що жодна релігія не застрахована від форм індивідуальної омани чи ідеологічного екстремізму. Це означає, що ми повинні бути особливо уважні до кожного типу фундаменталізму, чи то релігійного, чи то будь-якого іншого.

Наша відповідь, натомість, повинна бути актом надії та зміцнення, миру та справедливості. Від нас вимагається проявити мужність й інтелект, щоб подолати багато геополітичних та економічних криз сьогодення. Ми повинні рухатися вперед разом, в новому дусі братерства і єдності, плідно співпрацюючи заради загального блага.

Завдання, які стоять перед нами сьогодні, закликають до оновлення цього духу співпраці, який зробив так багато доброго протягом усієї історії Сполучених Штатів. Складність, важливість та актуальність цих проблем вимагають, щоб ми об'єднали наші

ресурси й таланти, і вирішили підтримувати одне одного, з повагою до наших відмінностей і наших переконань.

На цій землі різні релігійні конфесії внесли великий вклад у будівництво та зміцнення суспільства. Важливо, щоб сьогодні, як і в минулому, голос віри продовжував звучати, бо це голос братерства й любові, який намагається виявити краще в кожній людині і в кожному етапі його розвитку.

Я роздумую на цій трибуні про марш, який Мартін Лютер Кінг вів із Сельми до Монтгомері п'ятдесят років тому в рамках кампанії, щоб здійснити свою мрію про громадянські та політичні права для афроамериканців. Ця мрія продовжує надихати всіх нас. Я радий, що Америка продовжує бути для багатьох землею мрій, які ведуть до дій, до участі, до посвяти. Мрії, які пробуджують найбільш глибоке й справжнє в житті народу.

В останні століття мільйони людей прийшли на цю землю вслід за своєю мрією про побудову майбутнього в свободі. Ми, люди цього континенту, не боїмося емігрантів, тому що більшість з нас самі колись були емігрантами. Я кажу це вам як син емігрантів, знаючи, що багато з вас також є нащадками емігрантів.

Наш світ переживає кризу, пов'язану з біженцями, небачену з часів Другої світової війни. Це приносить великі випробування та багато жорстких рішень. І на цьому континенті теж тисячі людей вирушають у подорож на північ, тобто з бідних латиноамериканських країн до США й Канади, в

пошуках кращого життя для себе та своїх близьких, у пошуках більших можливостей. Хіба це не те, що ми хочемо для наших власних дітей?! Нас не повинна відлякувати їхня кількість, ми маємо сприймати їх як особистостей, бачити їхні обличчя та слухати їхні історії, намагаючись відреагувати на їхню ситуацію якнайкраще. Відреагувати по-людськи, справедливо й по-братньому. Ми повинні уникати спокуси, притаманної сьогоденню: відкинути все клопітне. Згадаймо Золоте правило: «Як хочете, щоб чинили вам люди, так і ви чиніть їм» (Матвія 7:12).

Це правило вказує нам чіткий напрямок. Давайте ставитися до інших з тією ж пристрасною та співчуттям, яких ми хотіли б у ставленні до себе. Шукаймо для інших тих же можливостей, яких ми шукаємо для себе. Допомогаймо іншим зростати, як ми хотіли б, щоб допомагали нам. Одним словом, якщо ми хочемо безпеки, даваймо безпеку; якщо ми хочемо життя, даваймо життя; якщо ми хочемо можливості, даваймо можливості. Мірило, яке ми використовуємо для інших, буде мірилом, яке час використає й для нас. Золоте правило також нагадує нам про нашу відповідальність у захисті й відстоюванні людського життя на кожному етапі його розвитку.

Це переконання змушувало мене з самого початку мого служіння виступати на різних рівнях задля загального скасування смертної кари. Я переконаний, що цей шлях є найкращим, оскільки кожне життя священне, кожна людина наділена невід'ємною гід-

ністю, і суспільство може тільки виграти від реабілітації осіб, засуджених до смерті за злочини.

У ці часи, коли соціальні проблеми так важливі, я не можу не згадати слугу Богу Дороті Дей, яка заснувала Рух католицьких робітників. Її соціальна активність, її пристрасність до справедливості та справ пригноблених були натхненні Євангелієм, її вірою та прикладом святих.

Якого прогресу досягнуто у цій галузі в багатьох частинах світу! Скільки було зроблено в ці перші роки третього тисячоліття, щоб підняти людей з крайньої вбогості! Я знаю, що ви поділяєте мою переконаність у тому, що набагато більше ще має бути зроблено, і що в період кризи й економічних труднощів не можна втратити дух глобальної солідарності. У той же час я хотів би закликати вас мати на думці всіх тих людей навколо нас, хто застряг у злиднях. Їм теж треба дати надію.

Зрозуміло, що частиною цього великого зусилля є створення та розподіл багатства. Правильне використання природних ресурсів, правильне застосування технологій та опанування духу співпраці є найважливішими елементами економіки, яка прагне бути сучасною, всеохопною та стійкою.

Століття тому, на початку Першої світової війни, яку Папа Бенедикт XV назвав «безглуздою бійнею», народився ще один видатний американець: цистерціанський чернець Томас Мертон. Він залишається джерелом духовного натхнення і орієнтиром для багатьох людей. Мертон був

садничі відносини, які є основою шлюбу та сім'ї, зазнають сумнівів. Я можу лише підтвердити важливість і насамперед багатство й красу сімейного життя.

Зокрема, я хотів би звернути увагу на тих членів сім'ї, які є найбільш уразливими, на молодь. Для багатьох з них майбутнє, сповнене незліченних можливостей, манить, в той час як багато інших, здаються дезорієнтованими та позбавленими мети, які потрапили в безвихідний лабіринт насильства, наруги та відчаю. Їхні проблеми є нашими проблемами. Ми не можемо уникати їх. Ми повинні протистояти їм разом, говорити про них і шукати ефективні рішення, а не загрузати в дискусіях.

Народ може вважатися великим, коли він захищає свободу, як це робив Лінкольна, коли він виховує культуру, яка дає людям «мрії» про загальні права для всіх братів і сестер, як прагнув зробити Мартін Лютер Кінг; коли він прагне справедливості та захисту пригноблених, як це робила Дороті Дей своєю невтомною працею; коли він прагне плодів віри, що стають діалогом і сприяють миру в стилі Томаса Мертона.

У цих словах я прагнув представити деякі з багатств вашої культурної спадщини, духу американського народу. Я хочу, щоб цей дух продовжував розвиватися й рости, так, щоб якнайбільше молодих людей могли успадкувати та жити на землі, яка надихнула так багато людей мріяти. Боже, благослови Америку!

Промову подано скорочено

В АМЕРИЦІ

САНКЦІЇ США ПРОТИ СПОНСОРІВ ТЕРОРИЗМУ

Уряд США в понеділок, 28 вересня, оголосив про введення економічних санкцій проти організацій та приватних осіб, пов'язаних з екстремістським угрупованням «Ісламська держава Іраку й Леванту» (ІДІЛ). У новому списку – 35 фізичних та юридичних осіб. Зокрема, до списку потрапили громадяни Великої Британії, Франції, Росії, Пакистану та Індонезії.

Список складався спільно казначейством і Держдепартаментом США. Основна мета санкцій – послабити фінансову підтримку екстремістів. Власність зазначених осіб, яка знаходиться в юрисдикції США, буде заморожено, американським компаніям і громадянам забороняється укладати з ними угоди.

До списку потрапив, зокрема, кавказький підрозділ ІДІЛ, раніше відомий як угруповання «Імарат Кавказ» та його лідер Рустам Асельдеров. Також у списку колишній чеченський польовий командир Тархан Газієв і Шаміль Ісмаїлов, якого влада США називає ватажком «російськомовного осередку ІДІЛ» у сирійському місті Ракка.

Крім них, до переліку увійшли регіональні осередки ІДІЛ в Індонезії, Алжирі та східному Ірані.

США ЗАСТЕРЕГЛИ РОСІЮ ВІД АВІАУДАРІВ ПО АНТИАСАДІВСЬКІЙ ОПОЗИЦІЇ

Міністр оборони США Ештон Картер заявив 30 вересня, що дії Росії в Сирії «підливають оливи у вогонь» громадянської війни в цій країні, але вони приречені на провал.

Він звернув увагу, що повітряні удари авіації Росії в Сирії, яких було завдано в ніч на 30 вересня, були спрямовані на територію, де взагалі немає бойовиків угруповання «Ісламська держава», про свою

боротьбу з яким заявляла Москва.

Міністр також підтвердив, що, всупереч вимогам Росії до коаліції під проводом США припинити свої повітряні удари по ісламістам, вони будуть продовжені за попереднім планом.

Державний секретар США Джон Керрі теж попередив Москву, що Вашингтон не стоятиме осторонь, якщо Росія завдаватиме в Сирії повітряні удари по територіях, де діють не ісламісти, а поміркована сирійська опозиція.

Тим часом, лідер антиасадівської опозиції Халед Ходжа повідомив, що внаслідок російських повітряних ударів було вбито щонайменше 36 мирних, ні вчому не винних сирійців. За його словами, ці удари були завдані по територіях, де немає бойовиків «Ісламської держави» чи інших ісламістських угруповань, пов'язаних з мережею «Аль-Каїда».

ГЕНЕРАЛ Ф.БРИДЛАВ: «РОСІЯ ВТРУТИЛАСЯ У ВІЙНУ В СІРІЇ НЕ ДЛЯ БОРОТЬБИ З ІСЛАМІСТАМИ»

Росія перекинула до Сирії набагато більше сучасної зброї, ніж необхідно для боротьби з бойовиками так званої Ісламської держави. Про це 28 вересня заявив командувач об'єднаними збройними силами НАТО в Європі генерал Філіп Бридлав.

«Ми бачимо, що на сирійські летовища з Росії доставлено дуже складні системи протиповітряної оборони (ППО) й літаки. Я знаю, що бойовики Ісламської держави не використовують жодних літаків, що вимагають таких складних систем. Тоді проти кого ці системи?», – запитав Філіп Бридлав й зазначив, що поставлене озброєння включає також зенітно-ракетні комплекси «Тор» (за класифікацією НАТО – SA15) і «Панцир-С1» (SA-22 Greyhound).

Філіп Бридлав заявив, що Росія намагається захистити режим президента Сирії Башара Асада «від тих, хто чинить тиск на нього». Він застеріг Росію від формування зони «A2AD» (Anti-Access Area-Denial) – зони закритого доступу. «Це одна з речей, які, як ми бачимо, вони розвивають у північно-східному Середземномор'ї, і ці ж системи ППО з'являються в Сирії», – сказав Філіп Бридлав.

ДЖОН БЕЙНЕР ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Двадцять п'ятого вересня подав у відставку голова нижньої палати американського Конгресу республіканець Джон Бейнер. Ця посада вважається третьою за важливістю в державі. Причиною відставки Бейнер назвав кризу в керівництві Палати представників і Конгресу взагалі.

«Тривала нестабільність у керівництві завдасть невинуватної шкоди цьому органу. Тому сьогодні вранці я повідомив своїм колегам, що залишаю посаду спікера й Конгресу наприкінці жовтня», – зазначив Бейнер. Він підкреслив, що рішення ухвалене не з особистих міркувань, а з огляду на інтереси громадян і Конгресу.

Представник консервативного крила 65-річний Бейнер є фігурою, яка не просто формально очолює Палату представників – посада спікера Палати представників є третьою за важливістю після президента й віце-президента (останній згідно із законодавством номінально поєднує головування в Сенаті).

Говорячи про свого наступника на посаді, Бейнер висловив думку, що конгресмен від республіканців Кевін Маккарті (штат Каліфорнія) «міг би стати гарним спікером».

АНДРІЙ ПАРУБІЙ ЗАКЛИКАВ КОНГРЕС ДАТИ УКРАЇНІ ЛЕТАЛЬНЕ ОЗБРОЄННЯ

Перший заступник голови Верховної Ради України Андрій Парубій, перебуваючи 26-27 вересня з робочим візитом у Вашингтоні, закликав американську владу надати Україні летальне озброєння й нагадав про Будапештський меморандум. Про це він повідомив на своїй сторінці Facebook.

«Виступив з доповіддю на форумі» Триваюча битва за свободу України: ризик західного провалу в політичній, економічній та гуманітарній допомозі», що відбулася в

Конгресі США. У доповіді й на зустрічах з конгресменами Марсі Каптур та Сандором Левіном подякував за величезну підтримку, наголошував на необхідності надання Україні летального озброєння і нагадував про зобов'язання США за Будапештським меморандумом», – написав він і додав, що одна з доповідачів, голова Американської комісії з питань релігійної свободи Катріна Светт, зазначила: «Невиконання Будапештських домовленостей і наших обіцянок перед Україною – це все одно, що виписати невіддзеркалені гроші чек людині, яка й так перебуває в дуже скрутному становищі».

БІЛЛ ҐЕЙТС – ЗНОВУ НАЙБАГАТШИЙ АМЕРИКАНЕЦЬ

Американський журнал Forbes у 22-ге визнав фундатора компанії Microsoft Білла Ґейтса найбагатшим американцем. Його нинішні статки оцінюються в 76 мільярдів доларів.

Ворен Баффет, який очолює холдинг Berkshire Hathaway, посів з 62 мільярдами друге місце. На третьому – Ларрі Елісон, засновник компанії Oracle, з 47,5 мільярда доларів.

До першої десятки в рейтингу найбагатших американців, в якому оцінюються капітали 400 осіб, цього року також увійшли генеральний директор інтернет-крамниці Amazon.com Джефф Безос і засновник соцмережі Facebook Марк Цукерберг.

Ціна потрапляння до списку 400 найбагатших американців цього року вища, ніж коли-небудь за останні 33 роки, і становить більш як 1,7 мільярда доларів. У зв'язку з цим 145 мільярдерів із США, які мають менші суми, не потрапили до рейтингу.

У серпні журнал назвав найуспішніших підприємців у галузі високих технологій. Його лідерами стали Білл Ґейтс, Ларрі Елісон та Джозеф Безос.

УЧЕНІ З NASA ДОВЕЛИ, ЩО НА МАРСІ Є РІДКА ВОДА

Національне аерокосмічне Агентство США (NASA) дістало неспростовні докази того, що на Марсі є рідка вода. За новими даними, отриманими вченими з допомогою інструменту Compact Reconnaissance Imaging Spectrometer for Mars (CRISM) та камери High Resolution Imaging Science Experiment (HiRISE), котрі

встановлено на апараті Mars Reconnaissance Orbiter, стало відомо, що вода на Червоній планеті, де суворий холодний клімат, перебуває в розчині з гідратованими солями. Ці висновки підтверджують гіпотезу, що темні плями на Марсі спричинено активністю солоної води. Аналізуючи віддзеркалене від темних плям світло, команда з восьми вчених дійшла висновку, що це потоки мінеральних солей і поглинутої ними води. Таким чином, нинішнє відкриття NASA стало першим, що офіційно доводить: на Марсі є не тільки лід, а й рідка вода.

Присутність рідкої води на планеті свідчить, що Марс і досі геологічно активний, а також збільшує шанси існування там найпростіших організмів.

СЕРІАЛ УКРАЇНКИ ЗДОБУВ ВІСІМ НАГОРОД ПРЕМІЇ «ЕММІ»

Міні-серіал «Олівія Кіттерідж» американської кінорежисерки українського походження Лізи Холоденко переміг одразу у восьми номінаціях найпрестижнішої телепремії світу «Еммі».

Стрічка здобула вісім статуеток у таких категоріях, як «Найкращий міні-серіал», «Найкраща режисера в міні-серіалі», «Найкращий актор у міні-серіалі» (Річард Дженкінс), «Найкраща актриса в міні-серіалі» (Френсіс Макдорманд), «Найкращий сценарист міні-серіалу» (Джейн Андерсон), «Найкращий підбір акторів у міні-серіалі», «Найкращий актор другого плану в міні-серіалі» (Білл Мюррей) та «Найкращий оператор міні-серіалу» (Джефрі Вернер).

«Олівія Кіттерідж» – історія жінки, яка протягом 25 років бореться з глибокою депресією, сімейними негараздами та важкими втратами. Зрештою, вона наважується зробити доленосний вибір.

Усі чотири епізоди серіалу Лізи Холоденко вийшли в прокат наприкінці минулого року, хоча про наміри екранізувати роман Елізабет Страут режисерка заявила ще влітку 2013-го. Замовником стрічки стала американська телемережа HBO.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:
Норман НЕЙМАРК – відомий американський історик, професор Стенфордського університету, один з провідних фахівців у світі з історії радянської доби. Вивчає постання більшовизму, виникнення комуністичних режимів у Східній Європі, націоналізм в СРСР, роль Східної Європи в Другій світовій війні, російські та польські революційні рухи, етнічні чистки й геноциди. Автор книжок «Геноциди Сталіна» (2010), «Вірменський геноцид: нові дослідження, нове розуміння» (2010). Його перу належать новаторські розвідки «Росіяни в Німеччині: історія радянської окупаційної зони, 1945–1949» (1995) та «Вогонь ненависті: етнічні чистки в Європі у XX столітті» (2001).

* * *

– Геноцид вірменів та виселення анатолійських греків передували розпадові Оттоманської Порти й розбудові сучасної Туреччини. Чому ви наголошуєте на цих подіях і чим саме вони особливі для нашого розуміння феномену геноцидів у XX столітті?

– Книжка, над якою я нині працюю (вона має з'явитися друком навесні чи влітку наступного року), називатиметься «Світова історія геноцидів». Геноцидові, як явищу, приблизно 3 тисячі років: стільки часу цей злочин так чи інакше присутній в історії людства. Це не ключове зло людської природи, але постійно стається так, що різні спільноти пригнічують меншини або тих, хто є для них іншими з низки причин, прагнучи їх ліквідувати. Геноциди XX століття починаються не з переслідування вірменів, а зі знищення етнічних груп намакві й гереро в німецькій Південно-Західній Африці колоніальними військами Німецької імперії в 1904–1907 роках. Наступним є геноцид вірменів наприкінці існування Османської імперії. Усе це тягнеться до нашого часу – до геноцидів у Дарфурі, Руанді та інших кутках планети.

– Чи можна відшукати в усіх актах геноциду XX століття, від дій Німецької імперії до різанини в Дарфурі, спільні риси?

– Якщо подивитися на винищення нацистами євреїв упродовж Другої світової війни, то це була реакція не лише проти них як інших, а й проти космополітизму. Спільне в усіх випадках те, що йдеться про усвідомлене рішення керівників тієї чи тієї держави вда-

тися до вбивств, тобто геноциду, заради власної мети. І в усіх випадках винні намагаються знайти виправдання. Погляньмо на українців: у 1930-х роках Сталін дійшов висновку, що поляки можуть вдертися на територію СРСР і серед українців є достатньо тих, хто підтримає їх проти росіян.

– Окрім політичних режимів та їхніх жертв є ще й суспільство. Чи залежить розгортання геноциду від його реакції?

– Це надзвичайно важливе питання. Щоразу йдеться про випадок пропагандистської експлуатації найнижчих людських інстинктів задля того, щоб зацькувати, розбурхати ненависть і, зрештою, витіснити групу населення, на яку спрямовані репресії. Так трапляється щоразу, коли йдеться про голодомори. Люди вразливі до пропаганди, особливо в скрутні

НОРМАН НЕЙМАРК: «ТЕ, ЩО ПУТІН РОБИТЬ З КРИМСЬКИМИ ТАТАРАМИ, - ВОЄННИЙ ЗЛОЧИН»

часи економічної кризи та соціального напруження. Їх легко активізує ідея, що в їхніх бідах винні інші. Найкласичніший приклад – геноцид євреїв, яких звинувачували нацисти. У Руанді в усіх бідах гуту винні були тутсі. Тамтешнє політичне керівництво приймало рішення використати такі настрої, розпалити їх, щоб більшість суспільства почала вбивати. У випадку Сталіна також йдеться про пропаганду, але не забуваймо, що він діяв в умовах поліцейської держави. Пропаганду тоді використовували як спосіб виправдати скоєне, тобто колективізацію та винищення українських селян. Її масштабно поширювали медіа, хоча вона не містила чогось такого, що розпалювало б ворожість до українців. Геноцид, до якого вдався генералісимус, відбувся завдяки поліцейському апарату, що передбачало значно менше залучення суспільства, ніж в інших випадках. Та, навіть попри це, у сталінських репресіях було задіяно сотні тисяч осіб. Отже, якщо ми говоримо про геноцид, то ступінь залучення соціуму в кожному конкретному випадку інший.

– Злочини нацизму, зокрема Голокост, засудив Нюрнберзький трибунал. Сталін був керівником СРСР, країни, що перемогла в Другій світовій війні, тому жодного судового процесу, який дав би справедливую оцінку його геноцидам, депортаціям цілих народів чи іншим злочинам, не відбулося. Чи можливий нині бодай символічний суд у справі злочинів більшовизму та комунізму і хто став би його ініціатором?

– Символічним судом нині є сама історія. Посприяти бодай якось засудженню сталінського режиму може організація «Меморіал», який в РФ ведеться щодень важче. Вона не може одержувати закордонну матеріальну підтримку, не будучи звинуваченою на батьківщині в шпигунстві на

Кримські татари блокують шляхи, якими ввозять на півострів харчі, будівельні матеріали, ліки та інші товари широкого вжитку

користь іноземної держави. Так, ця організація є лишень купкою людей, але те, що вони не припиняють публікувати архівні документи й дослідження про сталінські злочини, має свій ефект. Досі в Росії дje кілька хай і маленьких, але повноцінних радіостанцій, які доволі чесно розповідають про злочини сталінізму. Встановлення справедливості в цьому випадку – функція не суддів, а істориків, які мають належно робити свою справу. Та й серед них самих досі бракує сталого консенсусу щодо того, чи є діяння Сталіна геноцидом. Частина моїх колег не погоджується з таким твердженням.

– Історія масових переселень певних етнічних груп стосується не лише кримських татар або чеченців, депортованих Сталінін, а й німців, поляків, українців, примусово вивезених із територій, на яких вони мешкали, в результаті встановлення нових державних кордонів після Другої світової війни. Чи можна було обійтися без таких дій?

– Ці масові депортації не мали достатньої причини. Як і чие-небудь бажання мати етнічно чисту Туреччину, Польщу чи Україну. Погляньте на Львів, де в повітрі розлито дух багатонаціонального міста. Ті, хто тут жив, від українців до вірменів і австрійців, не змішувалися, мали свої церкви, клуби, громадські організації, цілі міські райони. Знаєте, так чудово бачити все це різноманіття в архітектурі, залишене ними, але надзвичайно боляче, що хтось колись вдався до своєрідної гомогенізації тамтешніх мешканців. Це те, що штучно трапилося на багатьох теренах Східної Європи. Етнічні чистки, вбивства, вигнання людей з їхніх домівок – це страхотливі речі.

По встановленні миру після Другої світової поляки й чехи дістали від союзників неписаний дозвіл виселяти німців. Мало хто тоді переймався долею цього на-

роду. Їх вигнали з обжитих місць у дуже жорстокий спосіб. В одній зі своїх книжок я пишу, що йдеться про етнічні чистки, хоч ані польським, ані чеським та німецьким історикам це не подобається. Німців позбавили їхніх домівок, багато хто був убитий. Кажу про одну з наймасовіших депортацій у Європі, бо ж йдеться про переміщення від 11,5 до 20 мільйонів осіб. На територіях, які були зачеплені цими виселеннями й Голокостом, нині знайдуться одиниці німців і майже жодного єврея. Ганьба, тому що обидва етноси мешкали там століттями.

Друга частина історії, про яку говоримо, стосується українсько-польських проблем. Комуністична влада Польщі й Сталін уклали договір про великі зміни в структурі населення, репатріацію. Поляки жили на сході колишньої Речі Посполитої віками, не були чужі ані у Вільнюсі, ані у Львові. Проте їх силою змусили спакувати валізи й переселитися до Польщі. Так сталося з батьком моєї дружини, родину якого було відправлено з містечка під Львовом до сілезького Гнаденфельда (нині село Павловички – ред.), звідкіля раніше вивезли німців. На той самий час припадає виселення українців до Північно-Західної Польщі, тобто операція «Вісла»: їм відвели місця, шойно покинуті німцями, куди так само переїздили й поляки. Це робилося задля асиміляції українців.

Сьогодні на теренах, про які кажу, відновлюється інтерес до тих, кого виселили. Зокрема, в Польщі – як до німців, так і до євреїв. Поляки та чехи таким чином хочуть повернути минуле, яке примарюється їм сьогодні. У Вроцлаві відбудовують німецькі пам'ятки. Ніхто не хоче жити разом із примарями, натомість усі бажають повернення живих людей. Тож не дивно, що в Україні переймаються кримськими татарами, етносом, який пережив депортацію і якому вона може загрожувати нині.

– Сталінські депортації кримських татар і чеченців у наш час продовжилися двома конфліктами в Чечні, анексією Криму та війною з Україною, до яких усюди причетна Росія. Що потрібно тримати в полі зору, аби в теперішніх умовах не дати дороги можливому геноциду або етноциду?

– Чеченські війни, які вела Росія, були брутальні й жахливі. Певним чином те, що діялося, можна назвати антипартизанською операцією, у якій Москва переступила всі можливі пороги раціональності. Первісна ідея полягала в тому, щоб утримати чеченців від сепаратизму. Але це тільки один рівень питання. Росіяни зруйнували безліч усього в Чечні, знищили масу жителів, скоїли жахливі воєнні злочини, порушивши всі можливі права людини. Те, що Путін нині робить з кримськими татарами, – також воєний злочин. Маємо агресивну війну на Сході України, але воєнні злочини відбуваються й на території Криму, зокрема, це вбивства й катування кримських татар. Не забуваймо також про Сенцова та Кольченка, яких російський суд запроторив до в'язниці на 25 років. Це жахливе й злочинне покарання. Таке саме чекає й на Надію Савченко. Це намагання збільшувати тиск на Україну та українців. У Криму, в Донецьку, практично всюди у вашій країні я відчуваю оцей страшенний російський тиск. Ситуація кримських татар дуже складна: так, вони можуть покинути Крим, переселитися на материк, але Крим – це їхня земля, їхній спільний дім. Ці люди дуже багато зробили, щоб повернутися туди після сталінської депортації 1944 року. Не думаю, що нині вони легко залишать свій край чи скоряться, навіть попри економічну скруту. Що й доводить нинішня блокада кримськими татарами Криму.

Інтерв'ю провела
Ганна Трегуб

В УКРАЇНІ

Артилерію й танки
калібром менше
100 міліметрів
відведуть від лінії
зіткнення

Тристороння контактна група представників України, ОБСЄ та Росії підписала 29 вересня в Мінську угоду про відведення на Донбасі танків та артилерії від лінії зіткнення калібром менше 100 мм, а також мінометів до 120 мм. Про це повідомила прес-секретар колишнього президента України Леоніда Кучми, який є представником України в Тристоронній контактній групі, Дарка Оліфер на своїй сторінці у Facebook.

«У Мінську Тристороння контактна група підписала угоду про відведення з лінії зіткнення гармат і танків калібром менше 100 мм та мінометів до 120 мм. Під документом стоять підписи Мартіна Сайдіка, Леоніда Кучми та Азамата Кулмұхаметова», – зазначила прес-секретар Кучми.

Таким чином, втілено в життя ініціативу Президента України Петра Порошенка, яку він озвучив у продовження Мінських домовленостей від 5 вересня 2014-го та 12 лютого 2015 року.

«Тристороння контактна група очікує, що цей документ підпишуть Олександр Захарченко та Ігор Плотницький», – написала Оліфер. Крім того, вона зазначила, що «Україна також вимагає від окремих районів Донецької та Луганської областей негайного й беззастережного виконання цих домовленостей як невід'ємної частини Мінських угод».

Чинний голова ОБСЄ, міністр закордонних справ Сербії Івіца Дачич заявив, що угода про відведення від лінії зіткнення артилерії й танків калібром менше 100 мм та мінометів до 120 мм повинна зміцнити режим припинення вогню.

ЗНОВУ РОСІЙСЬКИЙ
«ГУМАНІТАРНИЙ» КОНВОЙ

Усереду, 30 вересня, в Міністерстві надзвичайних ситуацій (МНС) Росії повідомили, що РФ направила в Донбас 40-ву автоколонну з «гуманітарною» допомогою. Більше 100 автомобілів вийшли з Донського рятувального центру МНС Росії й вирушили до державного кордону з Україною. Офіційно конвой везе понад 1,2 тисячі тонн «гуманітарної» допомоги: харчі, в тому числі консерви, крупи, макарони, вироби, цукор, а також ліки.

Наприкінці червня Міністерство закордонних справ України висловило рішучий протест у зв'язку з незаконним переміщенням Росією на територію України

колон вантажівок під приводом доставки так званої гуманітарної допомоги населенню Донецької й Луганської областей. Україна наполягає, щоб гуманітарна допомога провозилася виключно через контрольовані українськими митниками й прикордонниками пункти пропуску. Однак РФ продовжує перевозити колони через підконтрольні бойовикам пункти. Українська влада неодноразово наголошувала, що дані конвої направляються в Донбас незаконно й можуть містити не тільки мирні вантажі. Вже не раз відзначалося, що бойова активність бойовиків «ДНР» і «ЛНР» зростає при отриманні чергового «гуманітарного» вантажу з Росії.

ОСІННІЙ ПРИЗОВ ДО
УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

У рамках призовної кампанії, яка пройде в Україні у жовтні-листопаді 2015 року, планується призвати на строкову військову службу 11,6 тисячі громадян. Про це йдеться в додатку до розпорядження Кабінету міністрів України №1000-р від 23 вересня 2015 року, опублікованому на офіційному сайті уряду.

Згідно з додатком, в ЗСУ планується направити 5 тисяч 206 громадян, в Нацгвардію – 5 тисяч, в Держспецтрансслужбу – 800 осіб.

Найбільше юнаків, згідно з розпорядженням, має бути призвано в Дніпропетровській області (1 тис. 94), Харківській (648), Львівській (620), Вінницькій (555), Запорізькій (542), Одеській (538), Житомирській (521), Хмельницькій (520), Кіровоградській та Миколаївській (по 500 осіб.).

Крім того, 451 призовника планується призвати в Херсонській області, 430 – у Полтавській, 410 – у Чернігівській, 390 – у Черкаській, по 350 – в Івано-Франківській та Сумській, 320 – в Рівненській, по 309 – у Чернівецькій та Тернопільській, 308 – у Волинській. Найменше громадян буде призвано в Донецькій, Луганській та Закарпатській областях (180, 100 і 140 осіб відповідно). У столиці України Києві планується призвати 400 громадян.

ВІННИ В ТРАГЕДІЇ МН-17
МАЮТЬ БУТИ ПОКАРАНІ

Австралія, Нідерланди, Бельгія, Малайзія та Україна домови-

лися про спільну роботу задля покарання винних у трагедії літака «Малайзійських авіаліній», збитого ракетою з російського ЗРК «Бук» влітку минулого року над Донецьком, внаслідок чого загинуло 298 осіб. Про це повідомила прес-служба Президента України.

Згідно з інформацією, глави делегацій держав-учасниць Спільної групи з розслідування авіакатастрофи літака МН-17 висловили розчарування російським вето під час голосування в Радбезі ООН за резолюцію про створення трибуналу для розслідування катастрофи, що відбулося 29 липня. Учасники від Австралії, Голландії, Бельгії, Малайзії та України домовились про подальшу координацію та спільну роботу з метою покарання винних у трагедії літака «Малайзійських авіаліній».

Голландська сторона повідомила, що 15 жовтня відбудеться презентація результатів міжнародного незалежного розслідування.

Раніше прем'єр-міністр Австралії Тоні Ебботт заявив, що він переконаний в тому, що проросійські бойовики збили малайзійський лайнер 17 липня 2014 року над Донбасом навмисне.

НАДІЯ САВЧЕНКО:
«МІЙ ОСТАННІЙ БІЙ
З БЕЗЗАКОННЯМ
РОСІЙСЬКОЇ ВЛАДИ»

Легендарна українська льотчиця Надія Савченко, яку диктаторський режим Путіна незаконно утримує в російських казематах, заявила, що 29 вересня на судилищі в російському Донецьку (Ростовська область) починає свій «останній бій з лицемірством і беззаконням російської влади».

«Суд не буде чесним і справедливим. У Росії це неможливо, тут суд і слідство – це маріонетки Кремля. Бій буде за те, щоб показати всьому цивілізованому й прогресивному світові правду про Росію і про злочини її влади. Останній бій – найтяжчий. Дякую вам усім, що не залишали і не залишаєте мене та Україну в цій нелегкій боротьбі», – написала Надія Савченко у зверненні, яке оприлюднили її адвокати.

29 вересня суд допитував Надію Савченко. При цьому суддя відхилив її клопотання про допит за допомогою «детектора брехні», а також про демонстрацію мап під час надання свідчень.

Минулого тижня Донецький міський суд Ростовської області розпочав розглядати по суті справу Надії Савченко за участі колегії з трьох суддів. На першому засіданні 22 вересня Надія Савченко заявила про намір давати свідчення на «детекторі брехні».

Російські прокурори оголосили обвинувачувальний висновок українській льотчиці, за яким їй загрожує до 25 років ув'язнення. При цьому жодних доказів вини Н.Савченко вони не надали.

ЗАТРИМАНО ПАСИНКА
ФІРТАША, ЯКИЙ
ПЕРЕХОВУВАВСЯ
ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Уночі 29 вересня в Дарницькому районі Києва затримали пасинка українського олігарха Дмитра Фірташа Сергія Калиновського. Його оголосили в міжнародний розшук після того, як він зник з приватної клініки, де лікувався після ДТП. Калиновський на спортивному BMW на величезній швидкості врізався в припарковані «Жигулі». В результаті загинув прапорщик внутрішніх військ Володимир Куликовський.

Аварія за участю Калиновського – молодшого сина нафтового бізнесмена Зиновія Калиновського та колишньої дружини Дмитра Фірташа Марії Фірташ – сталася 30 травня 2007 року приблизно о 5-й годині ранку. З Калиновським їхала його 25-річна подруга, яка через кілька днів померла від отриманих травм.

Прокуратура Києва порушила кримінальну справу за обвинуваченням С.Калиновського за статтями 345 ч. 2 (завдання тілесних ушкоджень працівникові правоохоронного органу в зв'язку з виконанням ним службових обов'язків) і 286 ч. 3 (порушення правил безпеки дорожнього руху, що спричинило загибель двох осіб) Кримінального кодексу України. У вересні 2007 року Калиновський залишив приватну клініку, де лікувався після ДТП, і безслідно щез.

У КІРОВОГРАДІ
ВІДБУДЕТЬСЯ
РЕФЕРЕНДУМ ПРО
ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ МІСТА

У Кіровограді 25 жовтня відбудуться не лише вибори до міської ради, а й визначення нової назви міста. Рішення про проведення референдуму ухвалили на сесії міської ради.

Згідно із законом про декомунізацію, до 21 листопада мешканці міста мають визначитися з новою, не пов'язаною з більшовиком Кіровим, назвою для міста. Однак до єдиної думки щодо

майбутньої назви у місті так і не дійшли. Крапку в дискусії має поставити загальноміське опитування. Кіровоградцям пропонують обрати одну із сімох назв: Благотир, Ексампей, Єлисаветград, Златопіль, Інгульськ, Козацький, Кропивницький.

«Після того, як ми опитаємо, і буде декілька назв, котрі посядуть перші місця, тоді вже визначатимемося на сесії й направлятимемо до Верховної Ради пропозиції щодо перейменування. Але я був і залишаюся на позиції, що назву місту можуть дати виключно мешканці, які в ньому проживають», – заявив секретар міськради Іван Марковський.

У КИЄВІ ВІДКРИЛАСЯ
ВИСТАВКА «УКРАЇНСЬКА
ДРУГА СВІТОВА»

У Києві у вівторок, 29 вересня, відкрилася виставка «Українська Друга світова». Проект здійснено Українським інститутом національної пам'яті та Центром досліджень визвольного руху. Його мета – показати Україну й роль українців у Другій світовій війні, внесок українського народу в перемогу над нацизмом на всіх фронтах – від Атлантики до Тихого океану.

«Ця виставка відкриває чимало невідомих сторінок Другої світової війни, – каже директор Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович. – Адже українці в Другій світовій не мали своєї держави. Ми вирішили показати всю багатоманітність Другої світової війни, яка вогняним смерчем прокотилася територією України, і участь українців у цій війні. Йдеться про українців, які були її учасниками в складі шести армій, про мільйони постраждалих серед цивільного населення. І наше головне завдання – це в першу чергу спростування численних радянських міфів, які побутують про цю війну, які значною мірою використовують сучасна російська пропаганда, зокрема для того, щоб мобілізувати людей на боротьбу проти України».

На початку вересня виставка експонувалася у Львові в рамках Форуму видавців. Згодом її планують показати в Черкасах та Одесі.

**За повідомленнями
українських видань
та інформаційних агенцій**

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка
www.bankuke.com

851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

MORTGAGE SALE! **Limited Time Offer!**

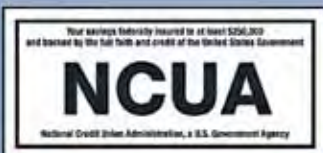
15% down payment with: **NO PMI***

Fixed Rate Mortgage from

3.00% APR**

Adjustable Rate Mortgage from

2.50% APR**

*PMI is Private Mortgage Insurance.
**APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective June 16, 2015 and are subject to change. 1-4 Family owner-occupied.

Зеновій Онишкевич Шістдесят років в мистецтві Ретроспективна виставка

27 вересня 2015 р. – 17 січня 2016 р.

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 – 5:00

Український Музей
222 East 6th Street, New York, NY 10003
T: 212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Страховання життя – чому я маю вибрати УНСоюз?

“ Страховання життя та анuitети УНСоюзу є доступними за цінами і простими в розумінні. Коли купуватимете продукти УНСоюзу, можете бути впевненими, що вас обслужать ввічливі професійні двомовні співробітники, які роз'яснять, який саме продукт найбільше відповідає вашим конкретним потребам. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

EAST VILLAGE MEAT MARKET **J. Baczynsky**

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemcats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Kaleidoscope of UKRAINIAN DANCE

FEATURING TWO WORLD CLASS DANCE COMPANIES
TOGETHER FOR THE FIRST TIME...

SYZOKRYLI UKRAINIAN DANCE ENSEMBLE NEW YORK CITY

CHEREMOSH UKRAINIAN DANCE COMPANY EDMONTON, CANADA

Philadelphia
Friday, October 9
7:30pm
Keswick Theater
219 N. Keswick Ave
Glenside, PA 19038
Tickets: 215-572-7650
www.keswicktheatre.com

Tickets: UECC
Sat. 9:30-2:30 & Mon. evenings
For further info 610.416.6088

New York City
Saturday, October 10
7:30pm

PETER NORTON
symphonyspace

2537 Broadway
New York, NY 10025
Tickets: 212-864-5400
www.symphonyspace.org

Tickets: Oksana Lopatynsky
Self Reliance New York
98 Second Ave. 212.777.1336.
For further info 201.787.9524

SPONSORED BY SELF RELIANCE N.Y. FEDERAL CREDIT UNION

СОЛІДАРНІСТЬ

Востаннє на протестно-му «Майдані» Організації Об'єднаних Націй – площі Даґа Гамершельда (другого за ліком Генерального секретаря ООН (1953-1961), який трагічно загинув у авіакатастрофі, повертаючись з робочої поїздки до Конго), вихідці з соціалістичного табору так чисельно й організовано збиралися наприкінці 1980-х, перед крахом СРСР. Минулих неділі-понеділка складалося враження, що колесо історії крутнулося назад – перед штаб-квартирою ООН, де збиралися сильні світу цього, аби вирішувати подальшу долю планети, та біля Постійного представництва Росії.

протесту констатували очевидність того, що російська влада заходила відновлювати Російську імперію в межах СРСР і заради досягнення цієї шизофренічної мети здатна розв'язати Третю світову війну. Вони заявляли: Володимир Путін не має права виступати з трибуни Генеральної Асамблеї ООН – його місце на лаві підсудних у Гаазькому трибуналі, Росію, як країну-агресора, слід позбавити права вето у Раді Безпеки ООН, якщо Організація Об'єднаних Націй не здатна реформувати себе, то вона повинна саморозпуститися...

Учасники віче вимагали також проведення Міжнародного трибуналу над винуватцями авіакатастрофи літака рейсу МН-17, збитого минулого літа путінцями в небі над Донба-

Антипутінське віче біля Постійного представництва Росії при ООН

АНТИПУТІНСЬКИЙ БЛОК НАРОДІВ У НЬЮ-ЙОРКУ

27-28 вересня Нью-Йорком прокотилася хвиля антипутінських протестів, організованих з ініціативи Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) та за підтримки Американської європейської ради солідарності

сійської Федерації при цій установі знову зібрався сотні вихідців з України, Білорусі, Грузії, Естонії, Литви, Латвії, Польщі, Росії, аби висловити своє ставлення до путінського режиму, його внутрішньої та зовнішньої політики й персонально до Володимира Путіна, який вперше за десять останніх років приїхав до Нью-Йорку на сесію Генасамблеї ООН.

З ініціативи Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) для об'єднання зусиль було створено Американську європейську раду солідарності, до якої ввійшли представники етнічних громад Білорусі, Польщі, Грузії, Естонії, Латвії, Литви, кримських татар, народів Кавказу, Російського демократичного об'єднання. В акціях протесту взяли також участь представники правозахисних організацій інших, не постсоціалістичних країн. Над колоною майоріли прапори Ізраїлю, Італії, Голландії...

Мітинг на площі Даґа Гамершельда вели голова комісії зовнішніх зв'язків УККА Роксоляна Лозинська та лідер організації «International Circassian Council» Іяд Юр'єр. Промовці осудили політику путінської Росії щодо України та бездіяльність Організації Об'єднаних Націй, не спроможної врегулювати конфлікти й забезпечити мир на землі. За офіційними даними ООН, 8 тисяч осіб загинуло за період російської інтервенції на території України, 20 тисяч поранено, 1,4 мільйона стали біженцями, близько мільйона мешканців України попросили політичного притулку в інших країнах. Учасники мітингу

Мітинг протесту біля штаб-квартири ООН у Нью-Йорку. 27 вересня 2015 р. Фото Петра Грицика

сом, внаслідок чого загинуло 298 ні в чому не винних людей, закликали світ не розв'язувати сирийські проблеми за рахунок України, не забувати про анексію Криму, сприяти визволенню політв'язнів путінського режиму.

Того ж дня по полудні учасники акції пройшли ходою солідарності з Україною від Grand Army Plaza, що біля Центрального парку, П'ятою авеню до Постійного представництва Росії при ООН, розташованого на 67-й вулиці в Мангетені. На чолі колони йшла голова Нью-Йоркського відділу УККА Іванка Заєць, яка разом з колегами й однодумцями доклала багато зусиль, щоб організувати цю могутню акцію протесту.

Вели мітинг голова управи ООЧСУ Стефан Качурак та голова Нью-Йоркського відділу УККА Іванка Заєць.

Ось уривки з виступів ораторів цього велелюдного зібрання протесту проти осатанілої політики нового російського Сталіна:

Роксоляна Лозинська (УККА):

«Ціле життя я стояла й стою на демонстраціях в обороні українського народу. Я знаю, що ви, наші друзі, так само стояли й стоїте в обороні прав та свобод своїх народів. Ми будемо стояти й далі, доки Україна не стане справді незалежною, аж доки кожна особа в Україні не матиме права бути собою й жити гідним життям. Ми не віддамо жодного клептика української землі! Ми не віддамо своєї гідності! Ми боротимемося разом до перемоги!...»

Ведучий мітингу, голова крайової управи ООЧСУ Стефан Качурак, один з найактивніших учасників антипутінських протестів Максим Лозинський та головний промовець, член управи УККА Роксоляна Лозинська

Зенон Позняк, білоруський дисидент, лідер Білоруського народного фронту:

«Дорогі сябри! Тут зібралося багато людей, які були під окупацією Радянського Союзу, й повинні розуміти, що доки існує Російська імперія, доти існуватиме загроза нашій незалежності. Ми повинні діяти разом, ми повинні об'єднуватися так, як у 1980-1990-ті роки ми єдналися проти Радянського Союзу, починаючи від Берлінської стіни й закінчуючи Сибіром. Українці сьогодні платять великою кров'ю за свою свободу. В Україні вирішується питання майбутнього європейської цивілізації. В Україні, а не в Дамаску. Тому підтримуймо Україну! Справа України – це наша спільна справа! Нехай живе Білорусь! Слава Україні!»

Ілля Пономарьов, депутат Державної Думи Росії у вигнанні, який 20 березня 2014 року єдиний проголосував в Державній Думі проти анексії Криму:

«Цей мітинг показує всьому світові, що не всі росіяни в світі підтримують політику Путіна. Я не можу точно сказати, скільки росіян зараз на боці Путіна, можливо, відсотків 25, але аж ніяк не 86, як показують російські пропагандистські опитування...»

Михайло Басюк, студент Московського університету:

«Протягом останніх двох років українці, які живуть у Росії,

Хода солідарності з Україною. На чолі колони Іванка Заєць, голова Нью-Йоркського відділу УККА. Фото Наталі Качурак

не мають можливості вивчати українську мову, не можуть мати своєї бібліотеки, не можуть говорити про свою національну ідентичність. Чимало українців Росії, які публічно висловилися за підтримку України, такі, наприклад, як Наталія Романенко – активістка з Хабаровська, побиті й ув'язнені. Пане Путін, дайте свободу українцям Росії вчити рідну українську мову! Дайте свободу всім національним

меншинам у Росії залишатися собою! Дайте волю політичним в'язням, яких ви тримаєте у російських тюрмах!...»

Валентин Лабунський, головний редактор «Нової газети» (Нью-Йорк):

«Ми вже вкотре збираємося на вулицях Нью-Йорка, щоб сказати «Ні!» жорстокій навалі зі Сходу, сказати «Ні!» міжнародному розбійнику Путіну, який потопив Україну в кро-

ві. Сьогодні Україна спливає кров'ю, стримуючи цю орду. Україна сам-на-сам стоїть у цій боротьбі і вистоює. Хоч нас зрадили. Нас фактично зрадили Сполучені Штати, які так і не дали нам бодай оборонної зброї, зрадила міжнародна спільнота, яка нині засідає в хмародері над Іст-рівер, забуваючи про те, що ООН перетворилася на порожню, карикатурну організацію, не здатну регулювати процеси в світі, не

здатну захистити землян від війни, від таких розбійників як Путін. Цю організацію було створено за лекалами Сталіна, і тодішні керівники західного світу, по суті, також зрадили планету, коли надали головному агресору право вето. Сьогодні цим правом жонглює Путін, який використовує його для ухилення від покарання за свої жорстокі злочини проти людяності й проти людства...»

Один з численних ораторів сказав на мітингу щемні слова про своє дитинство й українську мову. Він жив в Одесі й неохоче вчив українську мову, бо всі в цьому місті розмовляли по-російськи, але коли виріс і доля закинула його далеко за межі України, він почув про події там і зрозумів, що українська мова – це мова свободи...

У понеділок, 28 вересня, вранці, коли було заплановано головний виступ В.Путіна на засіданні Генасамблеї, протестанти знову зібралися на перетині Першої авеню й 47-ї вулиці. Біля штаб-квартири ООН протестувальники зустріли кортеж російського президента вигуками: «Свободу Надії Савченко!», «Путін, руки геть від України!», «Путіна – до Міжнародного трибуналу!» 28 вересня також було оголошено днем захисту політичних в'язнів Надії Савченко, Олега Сенцова, Олександра Кольченка та інших.

Катерина Боруш

МНОГАЯ ЛІТА ПРЕЗИДЕНТОВІ Й УКРАЇНІ

У суботу, 26 вересня, відразу після прибуття до Нью-Йорку для участі в роботі ювілейної, 70-ї сесії Генасамблеї ООН, Президент України Петро Порошенко разом з дружиною та почтом супроводжуваних осіб вирушив до Українського інституту Америки (УІА), що на 79-й вулиці в Мангеттені, де на нього чекала зустріч з українською громадою Великого Нью-Йорка.

Високого гостя зустріли хлібом-сіллю діти, а в залі УІА його вітали щирими оплесками, співом «Многая літа» й подарунком – іконою Божої матері роботи Дарії Кульчицької, адже того дня Президентові виповнилося 50 років від дня народження.

У своєму виступі перед українською громадою Президент подякував за внесок української громади Америки в справу становлення Українського війська. За словами глави Української держави, нещодавні міжнародні навчання «Україна-НАТО» з подолання наслідків надзвичайних ситуацій на Яворівському полігоні показали, що «не лише цікаво українцям навчитися у наших американських партне-

Ікона Божої матері – дарунок Президентові на 50-ліття від дня його народження

рів, як воювати, а й американцям цікаво навчитися, як вести бойові дії».

«Українці ніколи не програють, бо з нами правда, з нами Господь Бог, ми захищаємо нашу рідну землю, не ми прийшли до них, а вони прийшли до нас. І не важливо, якою мовою розмовляють українці – кримсько-татарською, українською, російською або єврейською. Вони боронять свою Батьківщину», – заявив Петро Порошенко.

«Нам, як повітря, потрібна трансатлантична єдність. Нам

потрібна солідарність з Україною, адже нічого важливіше за Україну у світі нині не існує. Це цивілізаційна боротьба, а не внутрішній конфлікт, як це намагається подати агресор», – наголосив Президент.

За його словами, найкращий рецепт подолання української кризи – Росія має вивести свої війська, звільнити заручників, ми відновимо контроль на кордоні, і за тиждень на Донбас повернеться мир.

«Ми боремося за свободу світу, за демократію у світі,

П.Порошенко вручає орден Данила Галицького матері й братові загиблого на Донбасі за волю України Марка Паславського

тому ми переможемо», – наголосив Петро Порошенко й назвав «доброю традицією» розпочинати кожний візит до США із зустрічі з тутешніми українцями.

На зустрічі з громадою в Українському інституті Америки Президент вручив державну нагороду – орден княгині Ольги III ступеня – президентові Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Тамарі Галло-Олексій.

Але найщемнішим моментом зустрічі стала передача ордена Данила Галицького

матері й братові загиблого на Донбасі за волю України американського українця Марка Паславського, по смертності нагородженого цією високою нагородою. «Він був справжнім героєм, який не вагаючись, кинувся захищати свою історичну Батьківщину, коли на неї напав агресор. Він заплатив за її волю найдорожчим – власним життям. І пам'ятайте про нього назавжди збережеться в наших серцях», – сказав Петро Порошенко.

Вл.інф.

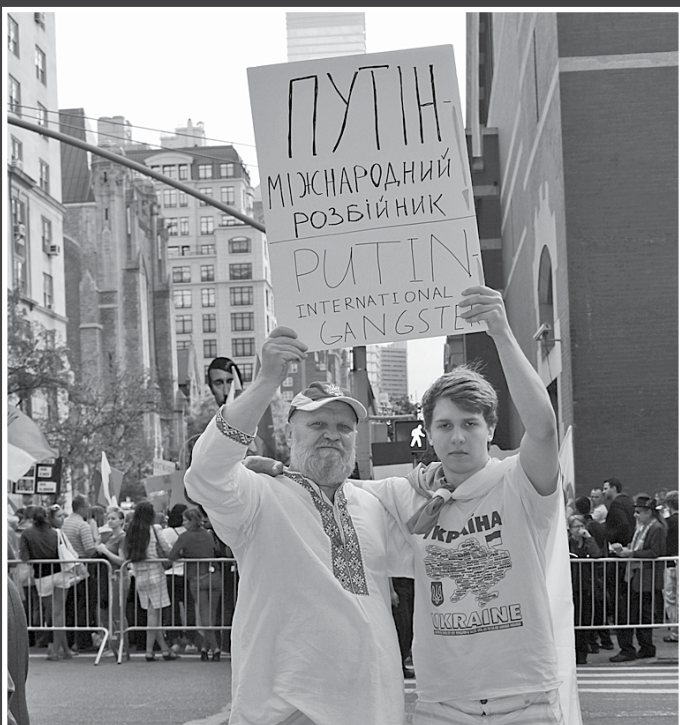
ПУТІН НА НЬЮ-ЙОРКСЬКОМУ ПІАЦІ

Численні холуї Путіна стверджують, що він – вроджений переможець. Мовляв, перемагав і перемагає скрізь: у політиці, на любовному фронті, на дзю-доїстському татамі... Але нинішнього вересня на нью-йоркському політичному татамі Путін з тріском програв. І не тільки тому, що приїхав до Нью-Йорка немов побитий пес, намагаючись піддобритися до міжнародної спільноти. І не тільки тому, що виголосив безбарвну, нікчемну, повну алогізмів

промову. А насамперед тому, що визиравши з вікон своїх апартаментів, на власні очі побачив і на власні вуха почув, як оцінюють його особисто та його імперську політику люди. В останні вересневі дні Нью-Йорк гримів громицею, виголошуючи: «Путін, руки геть від України!», «Місце Путіна не в Нью-Йорку, а в Гаазі», «Путін – міжнародний розбійник»... Причому з такими гаслами на вулиці «столиці світу» висипали в дні перебування Путіна на 70-й сесії Ге-

насамблеї ООН не тільки українці, а й представники інших народів, які на власній шкурі знають, що таке російський імперіалізм. І як не намагалися путінські пропагандисти подати інформацію, що, мовляв, нічого екстраординарного в Нью-Йорку не відбулося, світ довідався, що на нью-йоркському політичному татамі Путін програв. Непереможний Путін видихнувся. Його більше немає. Настає інша доба – кінця путіних на нашій планеті.

У ГРОМАДІ

ДІМ, ПІДМУРКОМ ЯКОГО СТАЛА ЛЮБОВ

У Нью-Йорку Марина Порошенко, яка перебувала в «столиці світу» разом зі своїм чоловіком, Президентом України Петром Порошенком у зв'язку з його участю в роботі ювілейної, 70-ї сесії Генасамблеї ООН, відвідала Український музей та зустрілася з родинами, які всиновили дітей з України.

«Як мати чотирьох дітей, я прагну, щоб в Україні всі діти були оточені батьківською турботою та зростали в родині», – сказала Марина Порошенко, звертаючись до американських батьків всиновлених українських дітей 28 вересня в Українському музеї під час зустрічі, де були присутні 20 дітей з 12 родин, які приїхали з різних куточків Америки. «Водночас, дивлячись на вас, приємно усвідомлювати, що

у ваших родині так неймовірно шляхетно поєдналося прагнення свободи двох народів з двох континентів», – наголосила вона.

Під час зустрічі йшлося також про механізми, терміни та законодавчі ініціативи щодо іноземного всиновлення. Зокрема, порушувалося питання ратифікації Україною Гаазької конвенції про захист дітей та співпрацю в питаннях міжнародного всиновлення, яка пропагує етичність та прозорість процесів у цій царині.

Марина Порошенко разом з членами управи Українського музею в Нью-Йорку та гостями оглянули експозицію, присвячену подіям Революції Гідності, виставку творів українських художників-авангардистів 1910-1920-их років та завітали на відкриття персональної виставки українського художника Зеновія Онишкевича.

Марина Порошенко з родиною Галло-Олексій, яка виховує всиновлену дитину з України

Дружина українського Президента подарувала дітям, які прибули на зустріч, національні обереги – ляльки-мотанки, а Українському музею – мистецький альбом з роботами видатного українського скульптора Іоанна-Георгія Пінзеля, біографічну книгу «Борис Возницький. Володар кам'яного персня», а також – книгу-реквієм «Небесна сотня».

«Це один із кращих музеїв, який зберігає історичне й культурне надбання нашого народу за межами України, – підкреслила українська перша леді. – Надзвичайно цінно, що ви демонструєте не тільки здобутки минулого, а й сучасні події в Україні. Відчувається, що ця установа створена турботливими руками людей, які люблять Україну, поважають свій народ та цінують українську історію й мистецтво...»

ДОМАШНЯ ЦЕРКВА Й РОДИННА ШКОЛА

У суботу, 26 вересня, розпочала свій третій навчальний рік українська школа при Українській православній церкві Святої Трійці, що на Брум-стріт у Нижньому Мангетені.

Маленькі школярки радісно поспішали на перший дзвінок, розглядали свої нові вишиванки, а в очах горіли вогники радості зустрічі після літа. Настоятель храму о.Тодор Мазур благословив учнів, вчителів та батьків на щасливий новий навчальний рік, щедро покропивши свяченою водою малечу – на послух, добре здоров'я та старанну науку. А опісля освятив ікони, написані руками дітей та батьків під час класу іконопису на шклі.

«Для нашого дому це особливі ікони, бо вони створені особливою енергетикою кож-

ної родини, з великою вірою та любов'ю», – сказав о.Тодор і подякував насамперед батькам, які привели своїх дітей до школи, добре розуміючи Шевченковий заповіт, що потрібно й чужого навчатись, й свого не цуратись.

«Школу Святої Трійці», як називають дошкілля, що третій рік успішно працює при Українській православній церкві Святої Трійці на Брум-стріт у Нижньому Мангетені, сьогодні знають далеко за межами цієї парафії, бо її вихованці вже виступали на Українському фестивалі в Нью-Йорку, Різдвяно-

Отець Тодор Мазур, настоятель храму Св.Трійці, з школярами та вчителями перед початком нового навчального року

му святі вертепів в Консistorії УПЦ США (Бавнд-Брук, штат Нью-Джерсі) та ін.

«Наша церква є дуже родинна, й школа – також. І наші вчительські серця радіють, що

з року в рік до нас тягнеться дедалі більше й більше дітей. Недаремно ж Іван Хреститель називав родину «домашньою церквою», – сказала директор дошкілля Оленка Доро-

жинська-Гошовська, вітаючи школярів та батьків з новим навчальним роком. – Церква-родина-школа – для нас ця тріада непорушна. Ми щасливі, що батьки-наші парафіяни це розуміють. Як і те, що кожна оселя і все, що ми говоримо й робимо в ній, – це перший урок для наших дітей...» І вже звертаючись до батьків: «Отож, читайте українською мовою зі своїми дітьми, моліться разом з ними, творіть добро щодня...»

Урочисту частину завершив школярик Денис Приймак «Молитвою школяра»: «Прошу, Боже, для всіх нас щасливої долі та щоб ми всі виростили на користь народу...» Щасливої долі й щасливої дороги!

Доброслава Курган

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ!

19 вересня майже 200 учнів сіли за парти суботньої школи українознавства Об'єднання українців Америки «Самопоміч» у Нью-Йорку.

Якщо ви раптом опинилися в Українській околиці в Мангетені того сонячного дня, то не змогли пропустити таку радісну подію. Синьо-жовті повітряні кульки прикрашали вхід до школи, учні, батьки, вчителі та гості були одягнені у вишиванки, а в повітрі пахло соняшниками та ліліями. Навколо панував святковий настрій. Студенти були раді повернутися до школи піс-

З новим навчальним роком!

ля літніх вакацій і зустрітися зі своїми друзями.

Ця школа об'єднує сім'ї з Нью-Йорку, Нью-Джерсі та Коннектикута. Приємно було бачити знайомі обличчя, а ще краще – вітати нових школярів, які прийшли до школи

вперше. Діти та їхні батьки люблять українську школу, тому що саме тут вони стають частиною української громади, розмовляють українською мовою, вивчають історію, культуру, літературу та віздначають українські свята.

Уже стало традицією розпочинати навчальний рік з молитви й отримання благословення в церкві Святого Юра. Після богослужіння директор школи Іван Макар відкрив урочисту лінійку привітанням, де наголосив на важливості українознавства, особливо в сучасну пору. «Тут, у Нью-Йорку, ми і є Україна. Тому ми повинні гідно відстоювати її інтереси та продовжувати розбудовувати українське громадське життя...» – підкреслив він. До привітань приєдналася Наталя Дума, голова товариства ОУА «Самопоміч» у Нью-Йорку, під чиєю опікою й спонсорством

школа діє вже більше 65 років. Вона висловила своє захоплення українською молоддю, яка сумлінно підтримує українські традиції й побажала примножувати їх і надалі.

Пролунав перший дзвінок і вся школа – учні, вчителі, батьки та гості – заспівала український гімн, дух і слова якого стануть дороговказом у новому 2015-2016 навчальному році і протягом усього життя.

Більше інформації про школу можна знайти на сайті: www.ukrainianschoolnyc.org.

**Валентина Глушак
Фото Андрія Ковалю**

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)

є в списках федеральних і стейтових компаній
Combined Federal Campaign State
Employees Charitable Campaign:
Human Care Charities of America (HCCA)
Independent Charities of America (ICA)
United Way

Нині, в час суспільної відповідальності, коли по цілому світу робиться наголос на доброчинність, працедавці, від малих корпорацій до федерального уряду, звертаються до своїх працівників з проханням жертвувати на харитативні цілі та публічно дякують за їхню жертвність.

ЗУАДК на 71-му році своєї діяльності, спрямованої на гуманітарну допомогу українцям, одержує дедалі більше коштів завдяки жертвності української громади в США й має змогу щомісяця роздати потребуючим приблизно \$5,000.00. Ця жертвність фондує багато постійних програм, таких як «Голодні кухні», «Дідусь і бабуся», «Свічка надії», «Пізнай свій рідний край», «Іду з дитинства до Тараса», роздачу інвалідних візків, літні табори для сиріт та дітей з багатодітних родин; нагальну допомогу в разі аварії чи повені, допомогу старшим і немічним та допомогу сиротинцям і інтернатам.

ЗУАДК є у списках Human Charities of America (HCCA) or Independent Charities of America(ICA), Combined Federal Campaign під числом #11187, а також у списках NJ і NY State Employee Campaigns та United Way of Southeastern Pennsylvania під числом #1838

**Якщо не можете знайти числа вашої компанії, напишіть:
United Ukrainian American Relief Committee
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111.**

Якщо Ваш працедавець представить Вам такі можливості, просимо не забути, що ЗУАДК допомагає українцям, які потребують нашої допомоги, і через Вашого працедавця Ви не тільки жертвуєте потребуючим, але й визначаєте ЗУАДК міжнародним PVO (private voluntary organization), a Non-Governmental Organization

Дзеркало

ЧЕРВОНА КАЛИНА

Ярій, душе. Ярій, а не ридай.
У білій служі сонце України.
А ти шукай – червону тіль каліни
На чорних водах – тіль її шукай,
Де жменька нас. Малесенька шопта
Лише для молитов і сподівання.
Усім нам смерть судилася зарання,
Бо калинова кров – така ж крута,
Вона така ж терпка, як в наших жилах.
У сивій завірюсі голосінь
Ці грона болю, що падуть в глибінь,
Безсмертною бідю окошились.

Василь Стус

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

– Моя бабуся переконана, що кожна австрійська дівчина просто зобов'язана вміти готувати віденський штрудель. Якщо, звичайно, хоче вийти заміж... – каже вона, розставляючи на нашому століку чорну каву в поєвропейському делікатних порцелянових горнятках. – Бабуся повторювала це завжди моїй мамі, а мама тепер повторює мені. Але, якщо ви думаєте, що приготувати справжній віденський штрудель так само легко, як спекти німецький яблучний пиріг, то ви дуже помиляєтеся...

Wiener Wiesn – Октоберфест по-австрійськи

Ми закохалися у Відень з першого погляду. Не закохатися у це диво на Дунаї неможливо, як неможливо не полюбити на завжди знамениті віденські вальси, віденське пиво й віденський штрудель.

Щоразу, провідуючи орегонську рідню, обов'язково завертаємо до Маунт-Енджела. Невеличкого, але дуже ошатного, квітучого німецького містечка в підніжжі гір. Щоб побувати на тамтешньому Маріан-пляц, повешатися антикварними крамничками, посмакувати яблучним штрудлем з корицею. Втім, що це суто німецьке містечко (бо ж навіть на публічних лазничках написано німецькою мовою «Damen» і «Herren»), ми були переконані до цього річного літа, аж поки не розговорилися в кав'ярні з офіціанткою. Приймаючи замовлення «на десерт», дівчина з написом на фартуху «Ельза», уточнила: «То ви хотіли б яблучний пиріг чи штрудель по-віденськи?» «А хіба є різниця?!» – здивувалися ми, бо пили каву й до кави в цьому ресторанчику не раз і ніхто ніколи досі таких дилемних запитань не ставив.

«Звичайно, е! – здивувалася дівчина, що ми цього не знаємо й почала, немов у рекламному ролику, розгинати пальці. – По-перше, він дуже смачний, по-друге, зовсім не шкодить фігурі – в ста грамах міститься лише більше двохсот калорій. Ну, і по-третє, послухайте, це ж музика: «Bringen Sie mir bitte einen Apfelstrudel!»

Дівчина вивела в повітрі рукою знак, схожий на скрипичний ключ, так, ніби збиралася читати вірші чи співати, й, усміхнувшись, зовсім вже нерекламно й, напевне, не зовсім «політкоректно», додала: «Наш штрудель – справжній... Його готують не німці, а австрійці... За старим рецептом... Рецептом моєї бабусі...»

Так ми довідалися, що в Америці далеко не кожен австрієць любить, коли його називають німцем, що насправді Маунт-Енджел – це не суто німецьке, а німецько-австрійське місто і що не кожен яблучний пиріг – це віденський штрудель. «Складники їхні ніби-то й однакові, а от смаком вони – суттєво різні», – переконала нас Ельза – симпатична блакитноока дівчина-студентка, яка вчиться в місцевому коледжі на бухгалтера, а під час вакацій підпрацьовує офіціанткою. Народилася вона в Маунт-Енджелі, її батьки – також, дідусь – теж, а от бабуся приїхала в 1958 році з Бургенланду, сільськогосподарської провінції на південному сході Австрії.

ШТРУДЕЛЬ ПО-ВІДЕНСЬКИ

Наша довідка: Австрійські американці (Austrian Americans) – американці австрійського походження. У США мешкає майже 1 мільйон таких осіб (0,3 відсотка від загальної кількості населення країни), які ідентифікують себе з цією етнічною групою. Найчисельніші поселення вихідців з Австрії – в штатах Пенсильванія (58 тис. осіб), Нью-Йорк (93 тис.), Каліфорнія (85 тис.), Флорида (54,5 тис.), Нью-Джерсі (45,2 тис.), Огайо (27, 3 тис.). Більшість австрійських американців сповідують римо-католицизм і вважають рідною мовою німецьку.

Перші іммігранти з теренів сучасної Австрії прибули до США ще в 1734 році до штату Джорджія. Розрізняють чотири імміграційні хвилі австрійців, які охоплюють період з 1730-х по 1960-ті роки. Протягом XIX століття до США іммігрувало 4,2 мільйона австрійців. Наприкінці 1990-х австрійцями в Америці визнавали себе 948 558 осіб.

У США активно діють Austrian American Club (Лос-Анджелес), Austrian American Council (Чикаго), Austrian Cultural Institute, Austrian-American Federation (Нью-Йорк), Center for Austrian Studies (Міннесота), Ludwig von Mises Institute (Алабама) та ін. Найвідоміші американці австрійського походження: журналіст Джозеф Пулітцер, письменники Франц Верфель, Людвіг Белменс, художник Макс Оппенгеймер, актриса Гейді Ламарр, кіноактор і політик Арнольд Шварценеггер, відомий економіст Людвіг фон Мізес та ін.

Співуча родина барона фон Траппа. Кадр з фільму «Звуки музики»

Якби ми були лише середньостатистичними гурманами й не мали жодного стосунку до «вивчення людських душ», то не вловили б у цьому монолозі молоді американської австрійки жодного політичного підтексту... Але ми вловили.

З'ясовується, в США є така етнічна група як «американські австрійці» чи «австрійські американці», яка принципово диференціює себе від громади німецької.

По-перше, через її шовіністичні й владні настрої та намагання домінувати, а, по-друге, через стереотип і німецьку провину за Другу світову війну. Соціологи й етнологи, що досліджують іммігрантські тенденції в США, змальовують портрет австрійських іммігрантів як людей менш публічних, більш космополітичних (багато іммігрантів з іменами Schmidt змінили їх буквально протягом однієї ночі, ставши Смітами), терпимі-

ших до своїх сусідів, але які водночас живуть з самоусвідомленням, що вони елегантніші, тонші, вишуканіші, ніж середньостатистичний німецький загал...

...Витоки такої ментальності треба шукати в історії. Австрійці – це основне населення Республіки Австрія, яке є носієм спільної австрійської культури і вважає німецьку мову рідною. Етнічна ж історія австрійців доволі складна. Якщо схематично, то передісторія

виглядає так: раннє населення австрійських земель складало іллірійці, кельти, рети. Римляни ж, завоювавши ці землі, на початку нашої ери «романізували» їх. В етногенезі австрійців також певну роль відіграли різні племена, які в перших століттях нашої ери переселялися через територію Австрії – готи, гуни, авари. У VI сторіччі східні та південно-східні землі сучасної Австрії почали заселяти слов'яни, а північно-західні – германці, головним чином бавари. Форарльберг та частину Тіроля – алемани. Ці германські племена що змішалися з романізованим населенням та пізніше асимілювали слов'ян і склали етнічну основу австрійців.

Через спільну минушину та перебування у Священній Римській імперії до 1806 року германомовні австрійці вважалися етнографічною групою німців, але після заснування Німецької імперії в 1871-му та Другої світової війни в сучасній етнології таке визначення вважається застарілим або просто образливим стосовно основної етнічної групи Австрії.

Після розпаду Австро-Угорської імперії на національні держави німецькомовній Австрії було заборонено приєднуватися до Німеччини. Так вирішила Ліга Націй, яка хотіла максимально ослабити Німеччину, її промисловий та людський потенціал.

Після Другої світової війни було ухвалено рішення про недопущення будь-яких спроб створення єдиної німецько-австрійської держави, через страх спалаху паннімецьких і крайньо-націоналістичних настроїв у країні. У зв'язку з цим після оголошення нейтралітету Австрії в 1955 році в конституції цих держав додано статті про заборону аншлюсу...

«Яблука для класичного віденського штрудля краще вибирати зелені, солодкуваті – кислі... Потрібні також родзинки, волоські горіхи, кориця... Але найголовніше – тісто... Головний секрет австрійського штрудля, який,

Відома американська актриса й винахідниця австрійського походження Гейді Ламарр

Людвіг фон Мізес, засновник новоавстрійської школи економіки, народився у Львові

Штрудель по-віденськи

Містечко Маунт-Енджел, де живуть австрійські європейські традиції

до речі, дуже полюбляв Зігмунд Фройд, це тісто. Воно має бути тонесеньким, майже прозорим, тоді штрудель вдається ніжним і хрустким...» – розкриває нам Ельза кулінарні таємниці, подаючи на маленьких сріблястих тацях той самий неповторний «Apfelstrudel» й заповнює ароматом кориці, ваніліну, яблук-антонівок, здається, весь простір.

... Сьогодні в світі живе близько 7,5 мільйонів австрійців, з яких майже 1 мільйон – у Сполучених Штатах Америки. А були періоди, наприклад, на початку XX століття (1901-1910-ті роки), коли на американських просторах мешкало більш як 2,1 мільйона австрійців. А в цілому, розрізняють чотири австрійські імміграційні хвилі. Що змусило тисячі й тисячі цих справді вишуканих, справді працьовитих людей з високим почуттям власної гідності залишати в центрі Європи свої домівки й вирушати в Новий світ? Чого шукали ці люди? І чи знайшли?

Перші задокументовані свідчення розповідають, що австрійська імміграція до Америки розпочалася в 1734 році з 50 сімей протестантів, які втікали із Зальцбургу від релігійних переслідувань й оселилися в Джорджії, поблизу Саванни. Попри початкові труднощі, хвороби, злидні та неврожаї, один з тих австрійських поселенців Йоганн Адам Трутлен став першим законно обраним губернатором штату й автором першої Конституції Джорджії.

...«Місити тісто треба з любов'ю й турботою, думаючи про що-небудь приємне, наприклад, віденський бал... Місити доти, доки воно не перестане липнути до рук. А потім забудьте про всі сантименти, бо тісто доведеться ... побити. Витягніть тісто в товстий «шнур» і починайте з усієї сили бити ним по столу. Потім, коли «шнур» витягнеться приблизно вдвічі, складіть його навпіл і продовжуйте «бити» далі. Повторіть кілька разів. Це потрібно для того, щоб тісто стало щільнішим...»

Долю австрійської імміграції можна простежити й за драматично-романтичною родинною історією Георга Людвіга, відомого як барон фон Трапп – офіцера військово-морських сил Австро-Угорщини, кавалера Лицарського хреста Марії-Терези. В 1939 році, відмовившись прислужувати нацистам (Адольф Гітлер запросив родинний ансамбль виступити на святкуваннях з нагоди його дня народження), а ті відмовилися, він разом із сім'єю дивом потрапляє до Америки, йде на війну, служить в американському війську, після демобілізації повертається на свою ферму у Вермонті й продовжує співати в сімейному ансамблі Von Trapp Family Singers, який стає знаменитим на всю Америку. В 1959 році було знято бродвейський мюзикл «Звуки музики», який витримав 1443 вистави й виграв 5 премій «Тоні». А в 1965 році вийшов фільм про їхнє життя, який завоював 5 статуеток «Оскара».

Австрійська імміграція важко піддається чіткому визначенню,

особливо та, що бере свої початки з імперії Габсбургів чи Австро-Угорщини. Тому її часто називають і чеською, й польською, й угорською, й сербською... Й навіть українською.

Людвіг фон Мізес, знаменитий австрійський економіст, основоположник неолібералізму, засновник новоавстрійської школи економіки, народився у Львові, а помер у Нью-Йорку в 1973 році. Він прийшов у цей світ 29 вересня 1881 року в будинку №13 по вулиці Гнатюка (на той час – вулиця Ягеллонська) у Львові. Пізніше навчався у Віденському університеті, де в 27 років став доктором наук. Його перша наукова праця «Теорія грошей та кредиту» (1912) принесла автору європейську популярність. У 1909-1934 роках Людвіг фон Мізес – економічний радник, пізніше головний економічний радник Австрійської торгівельної палати, вчений, один з тих, хто врятував Австрію від гіперінфляції на початку 20-х років XX століття. Глибокий аналіз культури ринкових відносин від Мізеса став основою класичного ліберального підходу в політичній економії та теорії правової держави.

Створивши Інститут досліджень економічних циклів, він призначив директором Фрідріха Гаєка – свого колишнього учня, майбутнього лауреата Нобелівської премії, яку він отримав за працю, присвячену теорії комерційного циклу Мізеса.

Батько відомої австро-американської актриси й винахідниці Гейді Ламарр (псевдо Гедвіги Марії Кіслер) був львівським банкіром, який згодом переїхав до Відня. У 1933 році хвилю світової популярності приніс їй фільм Густава Магати «Екстаз», пізніше заборонений у багатьох країнах світу. Після чотирьох років невдалого шлюбу з багатим фабрикантом-зброярем вона здійснює класичну втечу із замку й дістається на пароплаві «Нормандія» до Нью-Йорку. Щоб не викликати непотрібних асоціацій у пуританської публіки США, їй радять взяти псевдонім і Гедвіга Кіслер стає Гейді Ламарр. Новий виток кар'єри розгортається запаморочливо й приносить їй 30 мільйонів доларів гонорарів. Крім кіно, Гейді Ламарр займалася наукою. У 1942 році вона запатентувала систему, що дозволяє на відстані керувати торпедами, а в серпні цього ж року отримала патент під номером 2292387 з позначкою «Secret Communication System». Цінність технології «стрибаючих частот» була оцінена тільки з роками. А день народження актриси 9 листопада названо Днем винахідника в німецькомовних країнах Європи. Гейді Ламарр померла 19 січня 2000 року в Орландо (штат Флорида). Прах актриси, як вона й заповіла, розвіяли на її батьківщині, в Австрії, у Віденському лісі.

...«Саме слово strudel німецькою мовою означає «вир». Важливо допомогти своєму напівготовому штрудлю зробити перший виток, а далі він закрутиться вже без додаткових зусиль...»

Ще один знаменитий австрієць Арнольд Шварценеггер про завоювання Америки мріяв десять років. Мрія здійснилася у вересні 1968 року. 21-літній «бодібилдер» перебуває в країні нелегально, порушуючи візовий режим. Наполегливо тренується в каліфорнійському клубі Gold's Gym під патронатом Джо Вейдера. Отримавши американське громадянство, він не зрікся громадянства австрійського. У 1970 році виграв свій перший титул «Містер Олімпія» у Нью-Йорку. Про те, що було далі, сьогодні знає весь світ...

Найбільше австрійських іммігрантів прибуло до США протягом 1901-1910 років – більш як 2,1 мільйона осіб. У 1941 році, рятуючись від нацизму, в США знайшли прихисток 29 тисяч австрійців єврейського походження, більшість з яких були лікарями, архітекторами, правниками і представниками творчих професій. Протягом 1945-1960-х років до США прибуло ще 40 тисяч австрійців. У цілому ж, протягом XIX століття до США з Європи іммігрувало 4,2 мільйона австрійців. Але наприкінці 1990-х, за офіційними даними перепису населення, австрійцями визнавали себе в Америці лише 948 558 осіб.

Австрійські іммігранти везли до Нового світу не лише страх та надію, а й свої традиції, які бережуть до сьогодні. Щороку в жовтні австрійські американці Вісконсина, Огайо, Пенсильванії та Міннесоти влаштовують свій Oktoberfest, тільки називають його по-своєму Wiener Wiesn. І два тижні настійно живуть у своїй національній стилі: вдягають сукні з вузькою талією – дирндль і шкіряні штани-легергозе, п'ють пиво і в перерві між насолодою цим трунком награвляють рідні мелодії.

Принципово подають Goesser, найчастіше – місцевого виробництва. Бо любов до ячменю та хмелю багато австрійців також привезли з собою й заснували в Сполучених Штатах свої броварні. «O,Goesser – то для справжніх поціновувачів пива!» – кажуть вони. Гюссер – найзнаменитіша марка австрійського пива, яка випускається під цією назвою з 1860 року в австрійському місті Леобен, у федеральній землі Штирія. Пиво на цих теренах варять давно, ще з 1020 року, в монастирі Гюсс. У 1860 році 28-літній Макс Кобер купив частину майна монастиря й створив тут найвідомішу в Австрії броварню, яка почала щороку випускати по 70 тисяч гектолітрів пива.

На додачу до Goesser подають віденський шніцель, віденський кренделі, віденський паштет... На десерт – звичайно ж, віденський штрудель.

...«Готовий штрудель посипте цукровою пудрою й подавайте гарячим. Можна додати кульку морозива. І не забудьте про філіжанку чорної кави по-віденськи із шапкою збитих вершків і найтоншою шоколадною стружкою...»

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Відень (Австрія) – Маунт-Енджел (Орегон)**

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

38-ма щорічна конференція АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ АМЕРИКИ

**23 – 25 жовтня 2015,
п'ятниця-неділя
THE ROOSEVELT HOTEL
45 E 45th Street, New York, NY 10017**

**Для отримання додаткової інформації
перейдіть на інтернет-сторінку:
WWW.UABA.ORG**

**запрошуємо
громадськість
на денні сесії в суботу**

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

**Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509**

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

• Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.) • Грінкарти через працевдавця (Labor Certification) • Оформлення документів для Візового Центру (NVC) • Оформлення документів для вигравших у лотереї DV • Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV • Візи нареченого або нареченої (K1) • Робочі візи строком до шости років (H1B) • Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94) • Продовження терміну перебування та зміна віз	• Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус • Травел паспорти для володарів грінкарт • Натуралізація • Громадянство • Переклади документів • Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

**98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net**

"Нова газета" –
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор –
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США –
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні – Василь Туглук
Дизайн – Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" – the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief –
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA –
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine –
Vasyl Tuhluk
Design – Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads.
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНКУРС
ДЛЯ ДІТЕЙ

ПРОЕКТ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Минулорічний проект Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову приготується до цього проекту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проекті та вислати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – дітей у віці від 6 до 12 років (група 1) та дітей у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проекті різдвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського різдвя. Кожен вибраний твір буде ідентифікований іменем, віком та адресою художника. Щороку

понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проект, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі різдвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково, декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське різдво.
 2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
 3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути розміром не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
 4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.
- ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ: Ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.

6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаються власністю УНСоюзу.

7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонору, (2) та мистець відмовляється від права друку.

8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 24-го жовтня 2015 р.

9. Твори приймаємо до 17 жовтня, 2015 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Просимо надсилати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ, 07054, Attn. O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.

10. Рішення суддів буде остаточним.

11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ.

12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.

PLEASE PRINT

NAME: _____ ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME: _____ PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: _____

TEL: _____ E-MAIL: _____

DATE OF BIRTH _____ NAME OF SCHOOL _____

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

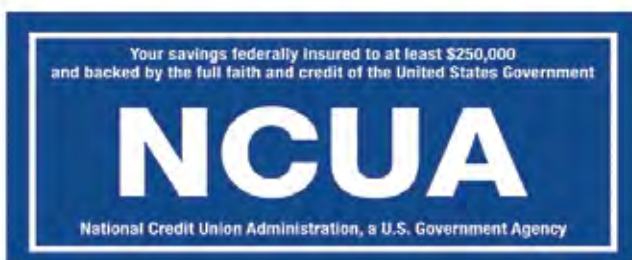
Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.

